

Dietari de l'Agustí Elias i Arqué

Una mirada a la Barcelona del segle XIX

Carola Rius Ribaudí

Tutora de l'Institut: Ino Rivera

Tutor de la UAB: Ignasi Fernández

Institut Joan Mercader

DIETARI DE L'AGUSTÍ ELIAS I ARQUÉ

Una mirada a la Barcelona del segle XIX

Resum

El present treball de recerca és un anàlisi històric social i lingüístic del dietari d'un individu del segle XIX. En ell s'hi treballa el context històric i cultural d'una època, així com les costums d'una societat a través dels ulls d'un cafeter barceloní. Amb l'objectiu de demostrar que el dietari és també una font rica d'informació.

Resumen

El presente trabajo de investigación es un análisis histórico-social y lingüístico del dietario de un individuo del siglo XIX. En él se trabaja el contexto histórico y cultural de una época, así como las costumbres de una sociedad desde el punto de vista de un cafetero barcelonés y con el objetivo de demostrar que el dietario es también una rica fuente de información.

Abstract

The following research project is a diary's historical social and linguistic analysis of a man in the nineteenth century. In this project we can see the historical and cultural context of an epoch, as well as the habits of a society through the point of view of a cafeteria boy. With the aim of proving that a diary can also be a rich source of information.

Agraïments

En primer lloc, vull agrair a la meva tutora del Treball de Recerca de l'Institut Joan Mercader, Ino Rivera, per la seva ajuda constant i per la seva qualitat intel·lectual i humana.

Així com també a l'Ignasi Fernández Terricabras, professor a la Facultat de Lletres de la UAB, i també tutor del Treball de Recerca, pel gran favor obtingut en l'elecció del tema, en la recopilació d'informació i en qualsevol dubte que se'm presentava.

Agrair al centre Joan Mercader per tota la cooperació que m'han pogut oferir. I també, a l'Arxiu Històric d'Igualada i a l'Arxiu de la Parròquia Sant Just i Pastor per facilitar-me informació.

Finalment, agraeixo a la meva família per ajudar-me en tot el que ha pogut i pel seu recolzament al llarg del projecte.

ÍNDEX

1. Introducció	6
2. Contextualització	9
3. Societat	
3.1 Barcelona al segle XIX	10
3.2 Cinc cèntims de la Renaixença	15
3.3 Barcelona Ciutat dels Cafès	17
4. Agustí Elies i Arqué	
4.1 Què en sabem de l'Agustí?	20
4.2 Tenia família?	26
4.3 Era un home viatger?	27
4.4 On va viure?	28
4.5 De què treballava?	29
5. Anàlisi del dietari	
5.1 Temes	
5.1.1 De què li agradava parlar a l'Agustí?	32
5.1.2 Era un sentimental?	39
5.1.3 Tenia por a la mort?	41
5.1.4 Quines eren les seves aficions?	46
5.1.5 Com vestia?	48
5.2 Llengua	
5.2.1 Sabia escriure bé?	50
5.2.1 Hi ha hagut algun problema en la transcripció?	52
5.3 Mancances	
5.3.1 Què li falta al dietari?	53
6. Conclusions	55
7. Bibliografia	57
8. Annex	

1. Introducció

Aquest treball de recerca, rep el nom de ***Dietari de l'Agustí Elias i Arqué. Una mirada a la Barcelona del segle XIX***. Es tracta d'un estudi de la societat barcelonina d'aquell moment, posant especial èmfasi en la vida del nostre protagonista, l'Agustí.

Com va començar tot? Primerament, quan s'estava buscant un bon tema per fer el treball de recerca, vam topat amb la pàgina web de la Universitat Autònoma de Barcelona, on s'explicava un programa per estudiants de batxillerat, en que es podia escollir un dels temes que ells et proposaven i després d'una reunió amb un tutor de la universitat, et posaves en marxa. És així com vam trobar el treball ideal, en què se't proposava escollir entre un dels quasi dos-cents diaris que es troben a la pàgina web memoriapersonal.eu i a partir d'allà, transcriure'l i analitzar el contingut del text escollit.

Per entendre bé la funció d'aquesta pàgina web, s'ha fet una petita entrevista a Ignasi Fernández Terricabras el tutor del treball de recerca des de la UAB. L'entrevista la podreu trobar a l'annex i aquí només hi ha els punts més rellevants. Així doncs, www.memoriapersonal.eu, és un portal informàtic de lliure accés en el qual es dóna informació sobre els dietaris i memòries personals escrits a Catalunya entre els segles XV i XIX. Catalunya és un dels territoris d'Europa que disposen d'un nombre més gran de dietaris i memòries personals de l'època moderna. Així doncs, la major part d'aquests dietaris provenen dels arxius públics, però n'hi ha també que es conserven en mans privades, sobretot en Masies de la Catalunya Vella. L'objectiu d'aquesta pàgina web, era posar a disposició del públic i de la comunitat científica, aquest ric patrimoni català i afavorir la difusió del seu coneixement. Finalment, els creadors van ser el Grup de Recerca en Història Moderna i Contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona, sota la direcció i la coordinació científica dels professors Antoni Simon i Tarrès i Òscar Jané Checa.

I, així és com ens hem trobat amb el dietari de l'Agustí Elias (1814-1855)¹. En un principi, es va decidir buscar i centrar en algú que hagués viscut durant els anys 1714 i posteriors, per commemorar així d'alguna manera el tricentenari del

¹ El dietari autèntic de l'Agustí Elias i Arqué, es troba actualment a la Biblioteca de Catalunya, i és una llibreta de 15,2 x 21,1cm amb 27 folis, escrits en llapis.

nostre país. Però gairebé no n'hi havia cap d'aquella època i els que hi havia estaven escrits amb una lletra inintel·ligible. Així doncs, ens ho vam prendre amb més calma i ens vam decantar pel dietari de l'Agustí, bàsicament perquè tenia una cal·ligrafia que el feia llegible.

I per què s'ha volgut escollir un treball així? La veritat és que es buscava un treball més teòric que pràctic. Preferies estar estona consultant llibres de text i extraient informació que no pas passant-lo al carrer fent enquestes i visitant diferents entitats. Es buscava un treball que fos de recerca autèntica, com els d'abans, consultant llibres vells i arxius històrics, que a més a més, serviria de preparació per altres projectes posteriors relacionats en l'àmbit de les humanitats. D'aquesta manera es va arribar a aquest treball.

Es vol deixar clara la diferència que presenta un diari personal d'un dietari. Primer de tot, tots dos tracten d'un text que, de manera fragmentària i amb el registre de la data, solen destinar-se a una lectura posterior i privada de qui l'escriu. Llavors, quan un diari es pot usar per a deixar constància de cites futures o altres activitats planejades, estem parlant d'un dietari (que és el cas d'aquest quadern en qüestió). I té un caràcter pragmàtic no literari, relacionat habitualment amb l'esfera laboral o amb els propòsits quotidians. En canvi, si parlem d'un diari o diari personal, íntim, s'hi escriuen meditacions o fets passats recents que afecten a l'autor, que deriven de vegades en profundes exploracions de la ment. També es pot plantejar com un lloc on expressar o desfogar els sentiments.

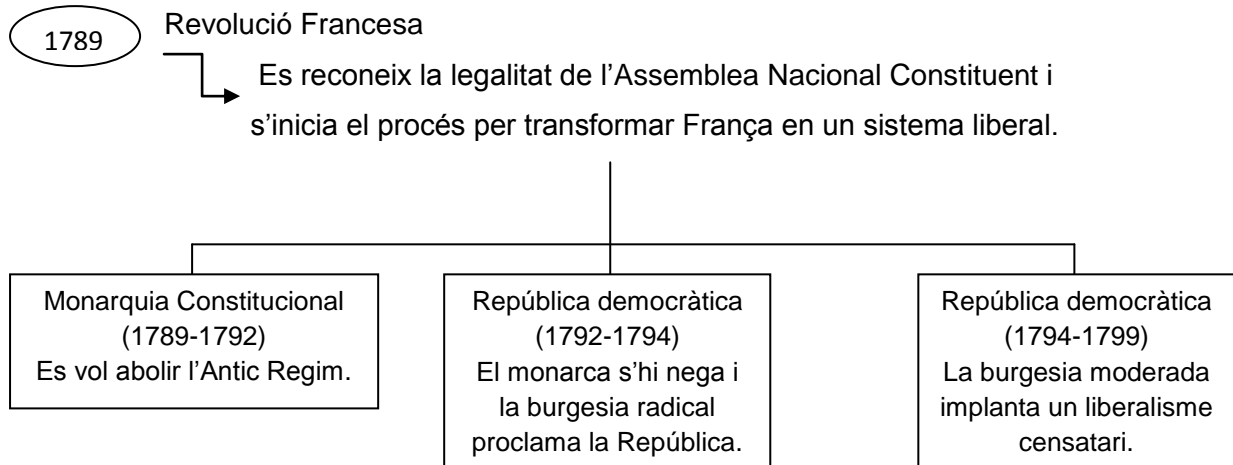
La pregunta que finalment ens hem formulat i que ens serveix d'hipòtesis pel treball és: *“Es pot construir la història d'un segle a través d'un dietari?”* El què principalment es vol trobar i demostrar, és que els dietaris, escrits per persones desconegudes per la societat i quasi inexistents, també poden mostrar-nos la història, i extreure d'ells, informació que potser no podríem trobar en llibres de text. Evidentment, no es busca poder fer amb només el dietari tota la història del segle XIX, però sí que creiem que podem aconseguir completar-lo, és a dir, afegir informació que no és costum trobar-la als llibres d'història perquè no s'ha tingut en compte. En definitiva, demostrar que els dietaris també són una font rica d'informació.

Els apartats que tractaran aquest treball, seran primer de tot temes d'història, no només per introduir al lector dins l'època, sinó també per mostrar com Agustí tot i que no en va prendre part, hi estava present ja que en parla en el seu dietari. I llavors, es començarà amb la segona part del treball. Que hi haurà una concentració més a fons amb la vida d'Agustí en concret, amb la seva família i la seva vida en general. I després, passar a analitzar detalladament el dietari, que francament, és la part més important del treball.

Així doncs, i sense allargar-me més, us convidem que passeu pàgina i que comenceu a gaudir del *Dietari d'Agustí Elias i Arqué. Una mirada a la Barcelona del segle XIX*.

2. CONTEXTUALITZACIÓ

Primerament, és convenient tenir un mínim de constància dels fets més rellevants que van tenir lloc a Europa. Començant doncs per la Revolució Francesa que ve donada per una crisi econòmica i social.

Napoleó Bonaparte

- 1799 Fa un cop d'estat i inaugura el Consolat (1799-1804).
- 1804 Es proclama emperador i comença a conquerir gran part d'Europa.
- 1808 Aixecament dels espanyols, marca el declivi de l'imperi napoleònic.
- 1815 La seva abdicació definitiva en la derrota de Waterloo.
- 1821 Mor.

1814-1815 → Congrés de Viena, restauració de l'absolutisme monàrquic.

Comencen les revolucions per part dels liberals i nacionalistes:

- 1820, primera revolució.
- 1829 i 1835, esclat revolucionari que implica la substitució de l'absolutisme per sistemes polítics.
- 1848, tercera revolució. Aparició dels ideals democràtics.

França → Segona República, però Lluís Napoleó Bonaparte, proclama el Segon Imperi.

Entre 1780-1850

REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

- Màquines de vapor substitueix el treball manual.
- Nova font d'energia: vapor.
- S'imposa el capitalisme.

Finals del segle XIX

SEGONA REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

- ▶ Noves fonts d'energia: electricitat i petroli.
- ▶ Es crea la societat de classes, dos grups: la burgesia i el proletariat.

3 LA SOCIETAT

A l'apartat de societat es farà una aproximació a la societat en la que va viure l'Agustí Elias. Principalment ens centrarem en la Barcelona del s. XIX, nocions bàsiques sobre la Renaixença i el món del cafè.

3.1 BARCELONA AL SEGLE XIX

El segle XIX va representar un creixement per a la ciutat, tant a nivell demogràfic, com econòmic i urbanístic. Hi van haver nombroses execucions d'obres d'infraestructura i l'acabament d'altres iniciades el segle anterior. També, tot el procés d'industrialitzar i modernitzar les infraestructures i els serveis urbans va fer que hi hagués un canvi radical en el nivell de vida, que va guanyar en confort i qualitat de vida. No obstant això, a nivell social, es va viure una època de grans conflictes socials, provocats per la lluita de classes originada per la gran diferència de nivell de vida entre la classe obrera i la burgesia.

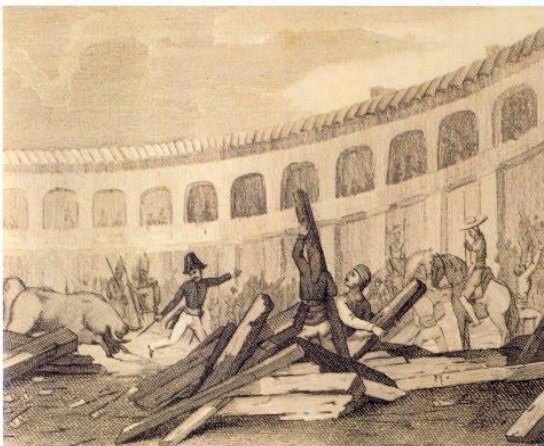
A nivell històric i polític, tenim que el 1808, Napoleó va ocupar la península, i això va provocar la Guerra del Francès, però al 1809 Ferran VII va aconseguir pujar al tro altre cop, i això va suposar la reinstauració de l'absolutisme. No obstant això, les idees liberals aportades pels francesos es van quedar en la població, i des de llavors Barcelona va ser un important centre difusor del liberalisme. Llavors va ser quan el 1820, hi va haver una revolta popular que va fer triomfar altre vegada les idees liberals, però al 1823 el rei va retornar de nou a l'absolutisme. Com es pot veure, un primer període de molts canvis polítics. Finalment, quan Isabel II va pujar al poder, recolzada pels sectors liberals, va afavorir l'avenç social i la democratització del sistema polític.

Tot i això, les disputes entre els sectors moderats i progressistes dins del partit liberal van provocar diversos enfrontaments. A Barcelona, aquest clima de tensió va produir nombrosos disturbis, que van portar a que hi haguessin diverses revolucions; i és aquí on Agustí, anava apuntant cada un d'aquests conflictes que hi van haver: a 1835, arran d'una protesta popular per la mala qualitat dels bous d'una correguda, els revoltats van cremar els convents de

Santa Cristina, Sant Josep, Sant Francesc, Sant Agustí, els Trinitaris i el Carme, així com l'assassinat del general Bassa. Com ho explica també l'Agustí:

“El Sabado 25 Julio 1835, dia de San Jayme Patron de España ala nochecer pegaron fuego en Barcelona a los Conbentos de Frayles Siguietes Santa Domingo, San Agustin, San Jose, Trinitarios Descalsos, N.S. del Carmen y Seminario.²

El 5 Agosto 1835 alas 12 del dia se empezo una rebulucion en Barna que mataron y arrastraron y quemaron el Cuerpo del sor Gobernador de la Playa o 2º Cabo Don Pedro Nolasco Basa, quemaron todo lo pertaneciente al ramo de Policia, todas las casillas de pago del derecho de todas las puertas de Barna, se quemó el tabaco del estanco Real, se quemaron todos los papeles de las Ballia publica y las Barcas de la Confradia de S telmo se quemaron las Casas o almasenes llamados Rastro donde se Vende Vino y aguardiente i pegaron fuego ala Farbrica de Bapor en San Geronimo de la Murtra en San Geronimo de Besos el monasterio de Monte Alegre y otros muchos edificios.”

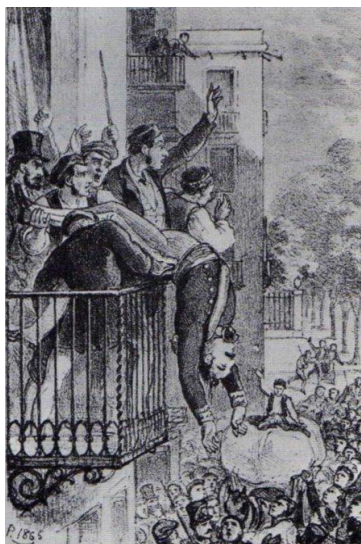
Crema de convents, any 1835

Revolucions a Barcelona

² Les anotacions amb cursiva i lletra més petita són les notes que escrivia Agustí al seu dietari, copiades directament i sense corregir les possibles faltes que hi poden haver.

El 1842, a causa de la disputa pel poder entre la reina Isabel II i el general Espartero, es va produir una revolta que va ser sufocada per aquest últim amb un bombardeig des del castell de Montjuïc:

Assassinat del General Bassa

“El 15 Noviembre 1842 alanochecer estalló una rebolucion en Barna y se acabó el 4 diciembre del mismo año Tiraron desde Monjui ala Plaza entre bombas y demas peroyectiles 1014 tiros siendo Capitan General Don Antonio Vanalen.”

Igualment, el 1843, hi va haver diversos bombardejos des del 7 de setembre fins al 19 de novembre, que no van cessar fins que la Junta va prendre el poder a la ciutat. Així com també ens ho informa Agustí:

“El 2 Setiembre 1843 estalló en Barcelona una rebolucion Proclamando la Junta Sentral duró 80 dias y se entregaron los Sublebados el 20 Noviembre hubo muchas Casas arruinadas pues según los periodicos se tiraron a la ciudad desde Monjui, Ciudadela la Fuerte Pio y San Cartos 11893 tiros entre bombas grandes y balas rasas.”

Agustí, també va prendre nota d'una revolució que segons ell, va tenir lloc durant l'any 1854:

“El Juebes 30 de Marzo y el 31 y el 1º y 2 abril 1854 hubo en Barcelona

Mataro Sans Igualada y algunos otros puntos una suplebasion de los trabajadores de las fabricas del cual resultaron algunos muertos y muchos prisioneros por esta causa que no se hisieron las prosesiones de Semana Santa.”

Però després de documentar i extreure informació d'aquest fet, es va arribar a la conclusió que Agustí es va confondre d'any. Sabem que Agustí va escriure aquest dietari anys després de que tot això hagués succeït i prenent com a referència varies notes que tenia apuntades. He pogut comprovar com en realitat aquesta revolució va tenir lloc l'any 1855:

“Les reivindicacions obreres s'estenen, a les primeries de l'any 1855, per la majoria de centres industrials. [...] El 31 de març la situació es va agreujar a Igualada. Dos industrials van ser agredits a trets de pistola. [...] El 3 d'abril s'inicia la vaga del sector de filats i teixits a la fàbrica de Bartolomé Galcerán³.”

Centrant-nos en el procés d'industrialització, que va deixar una petjada forta durant aquella època, explicarem com aquest procés es va iniciar a Barcelona al segle XVIII, lligat a la indústria cotonera i les fàbriques d'indiana. Però, tot i així es va consolidar al segle XIX, encara que va haver de fer front a la manca de primeres matèries i l'escassa capacitat de compra de població.

La industrialització a Barcelona, va portar darrere seu un ràpid creixement d'un nou grup social, els obrers de fàbrica, que estaven sotmesos a unes condicions de treball dures i uns salaris baixos. I és aquí, on es va expandir el sindicalisme, així com també les idees anarquistes i marxistes.

Paral·lelament als processos industrials, Barcelona va viure al llarg del segle XIX una àmplia sèrie de transformacions urbanes: es va reordenar el centre amb la remodelació de la Plaça de Sant Jaume i els carrers Ferran, Jaume I i Princesa, i es van obrir les places Reial i Duc de Medinaceli. On d'aquests dos, Agustí va decidir de prendre nota i apuntar-ho al seu dietari:

“El Martes 19 Noviembre 1850 dia de señora Isabel por ser los dia de S.M. la Reina se puso la primera piedra de la que debe ser la Plasa Porticada en el terreno en que era antiguamente conbento de PP. Capuchinos y que desde este dia debe llamarse Plaza Real de Fernando el Catolico.

El Viernes 28 de Marzo 1851 fue Fundida la estatua de Galseran Marquet y

³ Extret del llibre *“Moviments Socials a Igualada al segle XIX (1854-1890) Jorge Pablo Martínez de Presno, Biblioteca Abat Oliva 1993”*.

demas adornos de hierro colado que deven adornar la Fuente Publica de la Plaza Titulada del Duque de Medina Seli."

Es va condicionar el port, cada cop més important com arribada de matèria primera (sobretot cotó i carbó), amb la construcció d'un nou moll i el dragatge del port. Tal i com també, ens explica l'Agustí:

"El Martes 19 de noviembre 1850 dia de señora Isabel por ser los días de S.M. la Reina se Inaguró y se fue bendecido por el Exmo e Imo sor Obispo el nuevo embarcadero junto a tarasanas titulandose con el nombre de Puerta de la Paz la funcion se hizo alas dos de la tarde en Presencia de todas las autoridades de Barcelona."

Una fita en la urbanització de la ciutat va ser l'enderrocament de les muralles a 1854:

"El 7 de Agosto 1854 se empezo el derribo de las murallas de Barcelona⁴."

⁴ Tot i que, es diu que va ser el 9 d'agost i no el 7 quan van començar, dient que s'havien de mantenir la muralla de mar, el castell de Montjuïc i la Fortalesa de la Ciutadella.

3.2 CINC CÈNTIMS DE LA RENAIXENÇA

Amb la Renaixença la cultura va experimentar una gran revitalització amb el ressorgiment de la llengua catalana a nivell literari. Així doncs, sorgeix cap a 1830, i té com a component bàsic el redescobriments de la cultura i societat catalana.

Va ser la prosperitat econòmica de la capital catalana el que va afavorir el ressorgiment d'aquest nou moviment. La literatura va ser promoguda amb la creació dels Jocs Florals, que es van començar a celebrar a 1859. A causa de la influència del romanticisme, es va revalorar la llengua catalana com a vehicle d'expressió pròpia, el que va comportar un nou sentiment de consciència nacional i sobre la cultura catalana. Autors com Aribau, Rubio i Ors, Víctor Balaguer, Milà i Fontanals i Antoni Bofarull van establir les bases del ressorgiment literari català. Un altre esdeveniment cultural prou important va ser la construcció del Teatre del Liceu, acabat el 1847⁵.

Teatre del Liceu a Barcelona

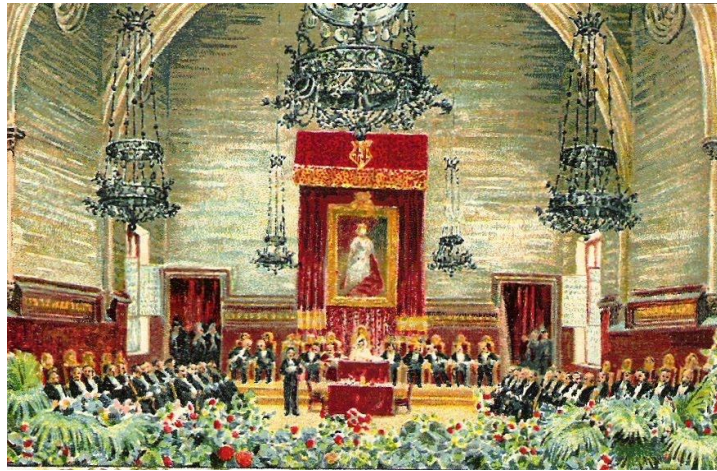
El teatre va ser acabat el 1847

Podem dividir el moviment de la Renaixença en etapes:

- La primera etapa (1830-1840), són els anys de l'aparició de "La Pàtria" d'Aribau i més endavant la publicació en un volum de les poesies "Lo Gayté del Llobregat", de Joaquim Rubió i Ors.

⁵ Tot i que Agustí no estava gens posat en tots aquests temes culturals, si que ens va explicar sobre la construcció del Liceu: "El 4 Abril 1847 dia 1 de Pasqua fue la apertura del gran teatro Liceo de Isabel 2ª en Barna".

- La segona etapa, és la consolidació (1850-1860), els Jocs Florals al 1859, donen cohesió al moviment i serveixen per donar a conèixer els escriptors.

Entrega de premis dels Jocs Florans de la Renaixença

- El tercer període va ser el de plenitud (1870-1880), malgrat les dificultats que hi havia per publicar, cada vegada eren més abundants les edicions en català. A més, comencen la seva producció literària els escriptors més importants del moviment: Jacint Verdaguer, Àngel Guimerà i Narcís Oller.
- L'última etapa de la Renaixença (1890) s'inicia amb l'aparició del modernisme l'any 1892, que suposa el triomf d'una nova concepció i valoració del paper de l'escriptor i de l'obra literària.

3.3 BARCELONA CIUTAT DELS CAFÈS

Durant el segle XIX, Barcelona fou coneguda com la ciutat de cafès, per a nombrosa quantitat de cafès que es van obrir i posar en marxa a la ciutat i també per la seva gran qualitat. I si es fa una petita pausa per parlar de l'origen del cafè, la seva popularitat al món i finalment la introducció dels cafès a Barcelona, és perquè el nostre home Agustí Elias va treballar tota la vida de cafeter. Ell va formar part d'aquesta gran onada de cafès que van marcar una petjada històrica a la Barcelona del segle XIX.

Així doncs, començant pel principi, no se sap amb precisió ni el període ni el lloc concret on va aparèixer per primera vegada aquesta planta silvestre, ni tampoc en quin moment va començar a fer-se servir com a beguda. Les hipòtesis més acceptades situen la planta del cafè als altiplans abissinis⁶, on creixia salvatge des de temps immemorials. D'allà va passar a la costa del Iemen⁷ i, després segurament a causa de les peregrinacions, a la Meca, la Ciutat Santa. Fins ben entrat el segle XVI, per als europeus el cafè no va ser més que una curiositat a la qual es feia referència en relats de viatges al món màgic i misteriós de l'Orient; una beguda calenta, negra i amarga, sense cap atractiu, que es feia servir, com a molt, com a medicament. Però la situació va començar a canviar a partir de la segona meitat del segle XVI, quan es popularitza el cafè, juntament amb la xocolata, el te i el tabac. A principis del segle XVIII, quan el cafè començava a guanyar adeptes entre les classes altes barcelonines, a la resta d'Europa ja es podia considerar una beguda àmpliament difosa. A finals del set-cents, quan el costum de prendre cafè anava arrelant entre els barcelonins, les potències colonials ja havien aconseguit que es cultivés a Amèrica per tal de trencar l'exclusivitat del mercat àrab i fer-ne abaratir el preu. Els holandesos, van ser els primers a aconseguir l'aclimatació de la planta, el 1718 a la Guaiana. Després van venir els francesos, a la Martinica el 1723, i, poc després els anglesos a Jamaica. El cafè, no va ser la beguda associada a l'aristocràcia de l'Antic Règim. Aquest paper va quedar reservat per a la xocolata. Des que, a principis del segle XVI, Espanya va començar a importar cacau de Mèxic, i a causa del monopoli

⁶ Abissínia, país de l'Àfrica, que comprèn en sentit estricte el quadrant nord-occidental d'Etiòpia (massís o altiplà d'Abissínia, actualment és massís o altiplà d'Etiòpia).

⁷ Iemen, actualment, és una república de la península d'Àrabia al sud-oest d'Àsia, i forma part de l'Orient Mitjà.

comercial que exercia sobre el Nou Món, la xocolata al llarg del segle va ser una beguda exclusivament espanyola. El que realment distingia la xocolata del cafè, tal com van constatar els tractadistes mèdics de l'època, era la manca d'efectes estimulants: el cacau no conté cafeïna, sinó teobromina, una substància semblant però de menys efecte. A més, d'acord amb una vella convicció que no va desaparèixer fins a principis del segle XIX, la xocolata potenciava l'apetit sexual, per la qual cosa era apreciada com a afrodisíac. Ben al contrari del cafè, que deien que era una substància que disminuïa l'energia sexual i que fins i tot podia arribar a provocar impotència. La societat burgesa d'aquest mateix període va valorar el cafè d'una manera ben diferent. Per ells, el cafè no tan sols era valorat com a beguda sòbria en comparació amb les begudes alcohòliques, sinó que a més tenia la capacitat de calmar les persones èbries⁸.

Quadre d'un Cafè del segle XIX

Però, centrant-nos en la història del cafè a Barcelona, es diu que va ser el 1750, que van obrir el primer cafè públic a Barcelona. Aquest cafè, el va muntar Andreu Caponata, un italià que es va instal·lar a la ciutat i que va arribar amb una companyia de teatre de Sardenya per obrir el Teatre Principal a la Rambla.

⁸ Informació extreta del llibre de Paco Villar, La ciutat dels cafès BARCELONA 1750-1880 La Campana 2008.

Allò va ser considerat un cafè, perquè a diferència dels quioscs de begudes, hi havia taules per fer conversa i sala de jocs (billar). Durant les tardes, els cafès s'omplien de gom a gom. I en els més importants hi cabia moltíssima gent, ja que eren molt grans. Tothom anava als cafès, perquè centralitzaven l'espai d'oci: o anaves al cafè a fer tertúlia amb els amics o anaves a passejar. Els cafès van incorporar el joc, amb els billars. Sempre hi havia música i fins i tot van intentar incloure-hi el cinema, tot i que no se'n van sortir.⁹

El Gran Cafè de Barcelona

Homes prenent quelcom a un Cafè

⁹ Informació extreta d'una entrevista feta a Paco Villar.

4. AGUSTÍ ELIAS I ARQUÉ

4.1 QUÈ EN SABEM DE L'AGUSTÍ?

L'1 de novembre de 1788, nasqué Agustí Elias i Arqué a la Parròquia de Sant Just i Pastor a Barcelona. Aquesta parròquia és famosa per tenir guardat al seu arxiu tots els baptismes, desposoris i òbits que van tenir lloc des del segle XV fins als nostres dies. Així doncs, trobem al *Llibre de Baptismes 1786-1795 Tomo 20* p.184 el baptisme d'Agustí Elias:

“Al primer dia del mes de novembre de mil set cents vuitanta vuit per mi lo basp firmat fonch, batejat Agustí, Sebastià, Francesc, fill legitim natural de Francesch Elias natural de Moya (Bisbat de Vich) y de Rita Arque, natural de Barcelona. Van ser padrins Josep Sola, jove sabater¹⁰ y Francisca Arque¹¹, donzella per Sebastiana La Creus, muller de Geroni La Creus.

Ha estat Jacobus Pasqual i Solà”

Quatre anys després, el 19 d'abril de 1792, fou inscrit el segon germà de la família Geroni, Antoni i Agustí. I tres anys després, Francesc, Jaume i Josep, l'últim fill Elias i Arqué¹². De tot això, se'n té constància pels arxius trobats a la parròquia.

El 28 d'octubre de 1804, morí Francesc Elias, pare d'Agustí. Ho trobem al *Llibre d'Òbits Tomo 43* p.147:

“Item Die vint y vuit d'octubre de mil vuit cents y quatre professo associant a lo cadaver de Francesch Elias Mestre sastre ¹³natural de Moya d'edat de sexanta tres anys que morí lo die vint y set de dit mes de sufocacio havent rebut tots los sacraments tret del Carrer del Correu Vell associat a encerrar a la present Iglesia ab Sepultura General de requiem ab quatre anoas blanques, y se li Celebra lo ofici die die”

Deu anys després de la mort del seu pare, Agustí es casà amb Josefa Capità, natural d'Hospitalet, també inscrita a la Parròquia de Sant Just i Pastor, i és

¹⁰ Sabater, persona que confecciona o repara calçat normal o especial o altres articles de cuir o materials semblants.

¹¹ Francisca Arqué fou molt possiblement la germana de Rita Arqué i tieta d'Agustí.

¹² De l'últim germà, sabem que la seva padrina era Rita Elias, probablement la germana gran d'aquests tres germans, qui fou batejada a Mollà, ja que no es troba cap constància del seu baptisme a la Parròquia de Sant Just i Pastor, però sí sabem amb certesa que la família era natural de Mollà.

¹³ Un sastre és una persona que fa vestits i en ven, especialment per a home. Veiem com Francesc finalment va ser capaç de convertir-se en mestre sastre, ja que en els bateigs dels seus fills ens diu com era solament sastre.

precisament el dia de la seva boda, que Agustí Elias i Arqué començà aquest dietari que ell anomenà *Libro de Varias Notas que da principio en el año 1814*:

“El 29 diciembre 1814 Agustin Elias y Arque¹⁴ natural de Barna alas 7 de la noche en la Parroquia Iglesia de los SS Justo y Pastor Contrajo matrimonio con Josefa Capita y Gallart soltera natural de Hospitalet obispado de Barna i con do el primero de 26 años un mes y veinte y nueve días de edad y el segundo de 22 al 7 meses y un dia.”

Això, és pel que fa a tal com va dir-ho Agustí, però també ho podem trobar en el *Llibre Desposoris Tomo 10 (1796-1817)* p. 445:

“Dia vint y nou de desembre de mil vuit cents catorze fetes les Proclamacions y vistas per Sr Vic. Gen. Broto en presencia de mi el que firma foren desposats per paraules el present Agustí Elias Pintor¹⁵ nascut a Barcelona i habitant d'aquesta Parro de S. Just y S. Pastor fill legitim y natural de Francesch Elias y de Rita Arque. Ab Josefa Capita donzella natural d'Hospitalet i habitant en aquesta Parro de S. Just y S.Pastor filla legitima y natural de Jaume Capita y de Maria Gallart conjuge per altra banda foren presents per testimoni Lluís Estalella i Andreu Fernandez de Barcelona.”

Foto actual de la Parròquia de Sant Just i Pastor

¹⁴ Quan parlava sobre temes importants com un desposori, un òbit o una malaltia, Agustí acostumava a parlar sobre ell com si fos una altra persona.

¹⁵ Agustí Elias, tot i que a la seva fitxa de desposori assegura que el seu actual ofici era pintor, no va treballar mai en aquell àmbit, sinó que es guanyava el sou amb l'ofici de cafeter.

Després del seu casament, Agustí i Josefa passaren cinc anys movent-se des d'Olot, fins a Montpel·lier, passant per Puigcerdà i vivint mig any a La Seu d'Urgell. Fins que el 31 de gener de 1821 tornaren cap a Barcelona.

En el seu dietari, Agustí només parlava de les cases on va habitar durant aquells cinc anys. No dóna a conèixer que treballés en cap tipus de feina per guanyar diners.

Quan va ser a Barcelona, van vendre la casa d'Hospitalet que pertanyia a Josefa. I a partir de llavors van començar a llogar diferents locals on durant un període de temps hi habitaven. I és al 1824 on parla per primer cop sobre la seva feina com a cafeter:

“El 4 Enero de 1824 me encargue del Café propio del Señor Juan Bautista Teisier y estubo ami cargo asta el 18 Julio 1825.

El 15 de setiembre de 1825 me encargue de Café propio de Don Eduardo Jolis y estubo ami cargo asta el 9 agosto 1826.[...]”

Durant els següents anys, la vida d'Agustí es basava sempre en el mateix: treballar en cafeteries. Però, l'1 de gener de 1833, es va embarcar en un vaixell direcció Málaga i després direcció Orà¹⁶, a Àfrica. Un cop instal·lat allà va tornar a Barcelona passant per Palma de Mallorca aquest cop, a recollir a la seva dona.

Els dos, van viure allà fins l'1 de gener de 1835, dos anys després d'arribar. El 29 de setembre de 1834, que es va declarar el còlera morbo¹⁷ a Orà, Josefa va caure malalta i finalment va morir el 20 d'octubre de 1834. Llavors va ser Agustí qui el va agafar, però després de 47 dies al llit, el va poder superar. El 8 de desembre es va cantar el tedèum¹⁸ a Orà i pocs dies després Agustí tornà cap a Barcelona:

“1834. El 29 Setiembre se declaró el Colera Morbo en Oran isiendo estrago.

El 20 Octubre en Oran alas 6 de la manyana murio Josefa Elias y Capita mi

¹⁶ Orà fou una colònia espanyola a partir del 1509, any en que fou conquistada. No se sap amb exactitud la raó per la qual Agustí anà allà a viure, però es creu que podria ser a causa de ser un exiliat (ja que probablement va ser un radical revolucionari de l'època) o potser només per viure-hi un temps.

¹⁷ Còlera morbo és una de les grans malalties epidèmiques que va adquirir un caràcter espectacular al segle XIX, per culpa de la manca de clavegueram, aigua corrent i controls sanitaris dels aliments. El principal focus endèmic sembla ser el delta del Ganges.

¹⁸ Tedèum, càntic que s'usa en el acte de resar o pregar a Déu.

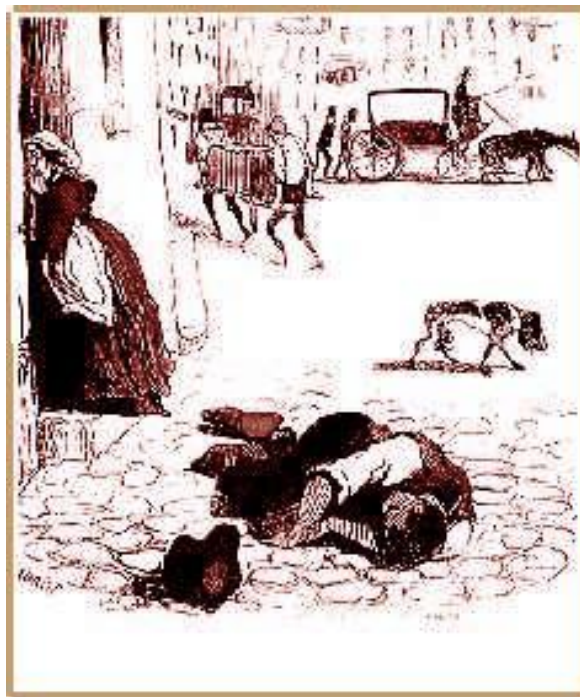
Esposa murio de Colera Morbo.

El 21 Octubre alas 10 de la Mañana cogio a Agustin Elias el Colera Morbo por las piernas y pies estubo 47 dias en cama.

El 8 Diciembre alas 10 de la manyana se canto en Oran el Tedeum por haber desaparecido el Colera Morbo”

Les famílies estaven aterroritzades pel còlera

El còlera morbo horroritzava tota la ciutat

Un cop a Barcelona, passà uns dies a casa de Bonaventura Cornet, tiet de la seva difunta esposa, fins que va trobar un pis on va viure.

El 6 de juny de 1835, només sis mesos després de la mort de Josefa, Agustí es casà amb Cayetana Rialp viuda de Franco Casas¹⁹. El 1837 van anar a viure un parell d'anys a Cambrils, i quan va tornar a Barcelona altre cop, el seu negoci de cafeter va tornar a posar-se en marxa, arrendant aquest cop el Cafè del Rincón, prop del carrer del Rec:

¹⁹ Encara que a la època en la que vivien era més normal tornar-se a casar pocs mesos després que la teva dona morís, nosaltres ho trobem una mica xocant. També s'ha de dir, que Cayetana i Agustí ja es coneixien amb anterioritat i probablement eren bons amics.

“El 6 Junio 1839 arrende por mi cuenta el Cafe llamado del Rincon Calle bora del Rech propio del señor Jayme Llibre y estube en el asta el 14 Marzo 1841²⁰.”

Durant els 5 anys següents, Agustí i la seva esposa es van quedar a viure a Barcelona. Amb l'excepció d'algun viatge a Perpinyà. Fins que el 26 de juny de 1844 li van dir que havia de tancar el seu cafè.²¹

El 31 d'agost de 1844, Agustí, Cayetana i el seu amic Joan Malet, natural de Perpinyà, es van embarcar altre cop direcció Orà. Allà, s'hi van estar uns nou mesos, fent diners d'alguna forma o altra:

“El 18 Septiembre 1844 compré al señor Jose Corbeto todos los muebles del Cafe que tenia en la plaza del Mercade Boulevard Audienot en Oran por la cantidad de 1846 Francos.

El 1 Abril 1845 vendi los muebles que tenia del Cafe del Mercade Boulevard Audienot en Oran al señor Franco Obré por la cantidad de 1846 Francos.”

Cap al maig de 1845, tornaven cap a Barcelona i un cop allà, va tornar a posar en marxa el Cafè del Rincón, a prop del carrer del Rec. Agustí juntament amb el seu amic Joan Malet, s'encarregaren d'aquest cafè fins el dia que va haver de tancar.

El 14 d'agost de 1854 va morir Cayetana Rialp, esposa d'Agustí, per culpa del còlera:

“El Lunes 14 Agosto 1854 fallecio del cruel colera ala edad de 56 años 7 meses 14 dias mi muy amada Esposa Cayetana Rialp despues de ser 19 años 2 meses y 14 dias mi esposa²².”

Després d'aquest gran cop per Agustí, intentà seguir amb el dietari, però l'acabà mig any després amb una anècdota:

²⁰ Tot i que Agustí diu que es queda en el Cafè del Rincón fins el 1841, en realitat aquest és l'únic cafè que treballarà a partir d'aquell moment, ja que algunes vegades el lloga o l'obliguen a tancar-lo. Però el Cafè sempre és el mateix.

²¹ La raó per la qual li van fer tancar el Cafè del Rincón va ser possiblement, perquè aquest cafè era el local on hi anaven els revolucionaris més radicals. Tot i que no ho sabem amb total exactitud que fos aquesta la causa.

²² Aquí, podem comprovar com Agustí tenia més estima a aquesta esposa que a l'altra, ja que mostra més afecte i més tristor al comunicar la seva mort. Donant especial èmfasi al “*cruel cólera*”, dirigint-se a la seva “*muy amada esposa*” i especificant en els seus “*19 años 2 meses 14 dias*” de casats.

“COSAS DE ESPAÑA

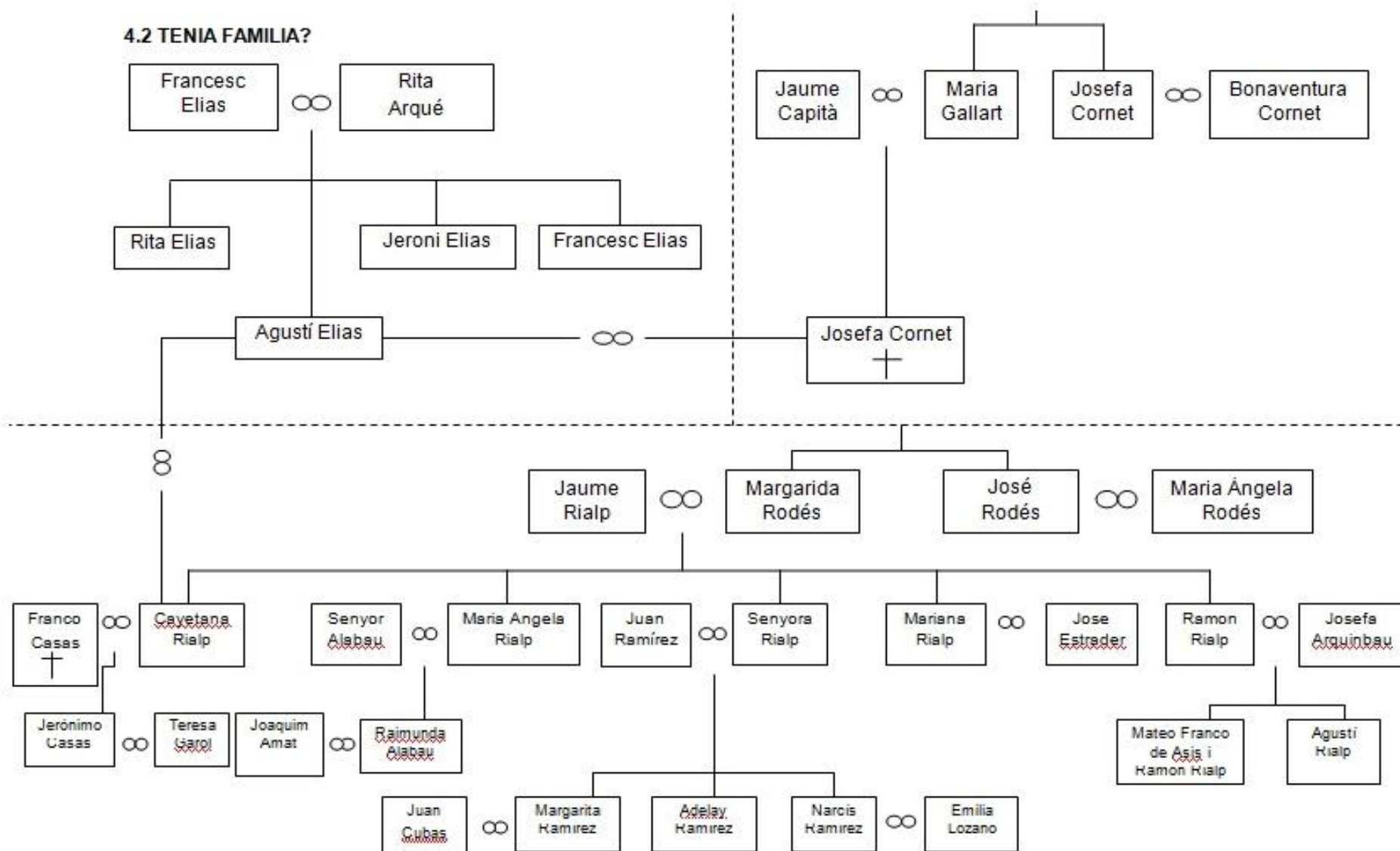
El día 7 de Marzo de 1854 alas 6 de la Mañana Franco Puyol natural de San Pado fue hahorcado en el Mezon del Pilar en Barna siendo su verdugo²³ Domingo Pinos natural de Vallfogona hierno del mesonero del meson del Pilar el Infelis Puyol dos tragineros²⁴ le salbaron la vida llegando a tiempo le cortaron el dogal el Infelis fue llebado a un meson por orden de la Justicia en donde se le prodgiaron todos los remedios necesarios pagados por el Verdugo este fue preso y conducido ala carcel el que pasados pocos dias se presento una Fianza y salio en libertat mientras se le siguiese causa que segun Voz publica el Tribunal le condeno a 9 años de precidio y despues se le rebajó a 9 meses lo siento es que el dia 9 de Febrero de 1855 alas 4 de la tarde lo llebaron a la Carcel el mismo anotcheser fue llebado a precidio en Sn Pedro el día siguiente a las 5 de la manyana estaba en Libertad²⁵.”

²³ Un botxí és la persona encarregada de dur a terme l'execució d'un condemnat a la pena de mort o penes corporals per la justícia civil o eclesiàstica

²⁴ Un traginer és una persona que treballa transportant mercaderies, usant bèsties de càrrega com el cavall, el ruc, la mula o el bou. Durant molts anys van fer possible l'intercanvi tant de mercaderies com d'informació entre masos, pobles i ciutats.

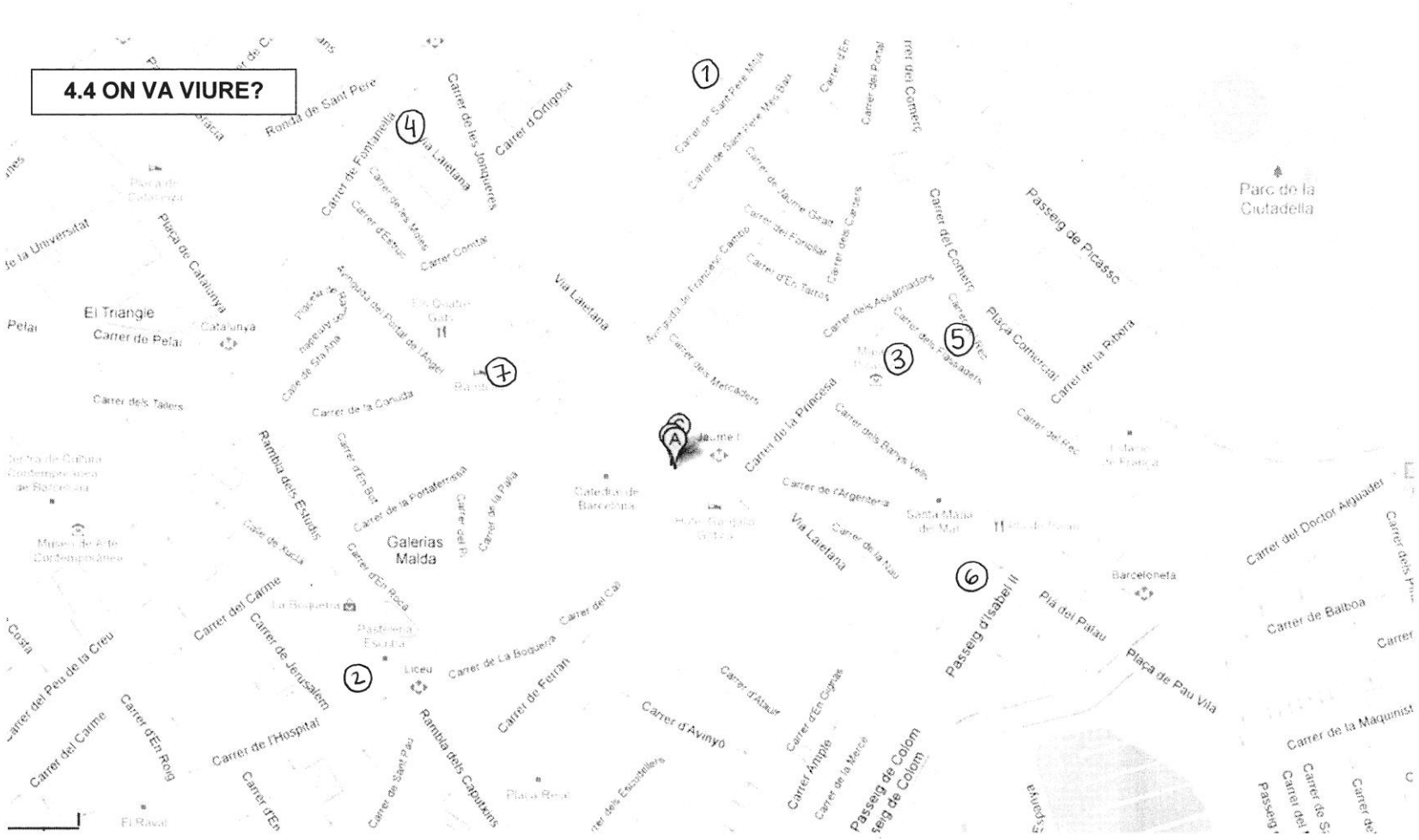
²⁵ Agustí tenia 66 anys quan va fer l'última entrada, tot i que el dietari original, ens mostra com a les següents pàgines estaven preparades perquè hi escrivís. Així com no sabem la causa per la qual va morir o quan, suposem que va ser poc després d'aquesta última entrada. El que sí sabem amb exactitud, és que Agustí Elies no va tenir cap fill en tota la seva vida.

4.2 TENIA FAMILIA?

1. Olot, va viure en diferents cases llogades. (29/03/16 – 01/02/18)
2. Montpeller, va viure en un parell de Villes i després en una habitació. (01/02/18 – 06/11/18)
3. Puigcerdà, va estar vivint en una habitació. (12/11/18 – 17/07/19)
4. La Seu d'Urgell: va viure en una fonda i després va llogar una habitació. (18/07/19 – 26/01/21)
5. Barcelona, ciutat natal. (31/01/21 – 01/01/33), (03/03/35 – 23/06/37), (08/01/39 – 27/08/42), (11/09/42 – 31/08/44), (29/05/45 – fins el seu òbit)
6. Màlaga és la parada del vaixell per més endavant anar cap a Orà, Àfrica. (08/01/33 – 11/01/33)
7. Orà, era una colònia espanyola a Àfrica, Agustí hi anava a viure i treballar. (17/01/33 – 29/05/33), (28/08/33 – 01/01/35), (13/09/44 – 29/05/45)
8. Mallorca, era una altra parada del vaixell per anar cap a Orà o tornar cap a Barcelona. (18/06/33 – 10/07/33), (20/01/35 – 01/03/35), (03/09/44 – 08/09/44), (20/05/45 – 28/05/45)
9. Cambrils. D'aquest lloc Agustí només ens va parlar d'unes pluges molt fortes que hi va haver. (24/06/37 – 06/01/39)
10. Perpinyà, probablement anava de visita a casa de Joan Malet, amic d'Agustí originari d'allà. (27/08/42 – 11/09/42)

4.4 ON VA VIURE?

1. Carrer d'en Monèc, rep el nom que ostentava una noble família que hi tenia propietat en aquella època (mitjan segle XVI).
2. Carrer de les Cabres, des del segle XV, a la zona que avui ocupa el carrer, es trobaven instal·lats diversos corral·ls de cabres. El nom del lloc va anar passant de boca en boca fins al 1865, que va ser batejat oficialment com a Carrer de les Cabres.
3. Carrer de les Mosques, rep el nom pels insectes que anaven cap aquell petit carrer, atrets per les olors del mercat del Born.
4. Carrer Torrent de Jonqueres, entre la plaça Urquinaona, el carrer de Jonqueres i el carrer Torrent de Jonqueres (actual Via Laietana) s'hi trobava el monestir de Jonqueres.
5. Carrer del Sabateret, du el nom, degut a l'ofici que es trobava en aquell carrer.
6. Carrer de les Panses: és diu així perquè les panses eren l'especialitat que comercialitzaven en aquell carrer.
7. Carrer dels Capellans o de la Rectoria, un lloc de pas obligat de totes les processons i actes religiosos.

4.5 DE QUÈ TREBALLAVA?

Agustí Elias i Arqué, tal com ja s'ha indicat anteriorment, va treballar com a e tots, no se n'ha sabut trobar la localització, ja que Agustí es limitava només a comunicar-nos que es posava a treballar en un cafè o el deixava:

"El 4 Enero 1824 me encargué del Café propio del Sor Juan Bautista Teisier y estube ami cargo asta el 18 Julio 1825.

EL 15 Setiembre 1825 me encargué de Café propio de Don Eduardo Jolis y estube a mi cargo asta el 9 agosto 1826."

Així doncs, com es pot comprovar és impossible tenir informació sobre la localització dels cafès si només és té el nom del propietari, ja que en aquella època els cafès canviaven d'amo constantment.

Però, el 8 de setembre de 1826, Agustí va escriure com va entrar a treballar al Cafè de Los Tres Reyes, i en aquest cas sí que s'ha trobat força informació sobre aquest cafè.

Ubicat a la Plaça del Palau núm. 10, es trobava l'hostal de Los Tres Reyes, un establiment del segle XVI. Aquest cafè, lluny de l'ambient frívol de la Rambla, es va configurar com un local de negocis segons el més pur estil anglosaxó; un centre de comunicacions comercials no tan sols per al món dels negocis sinó també per a d'altres activitats burgeses com el periodisme i la literatura. La decoració del cafè de Los Tres Reyes no era luxosa, per bé que no hi faltaven ornaments i un punt de distinció: taules de fusta de pi pintades, bancs i cadires normals i corrents, pocs miralls i quadres i, gairebé com a única decoració del local, una llumenera penjada del sostre. No hi havia cap sala per jugar-hi al billar, cosa que eliminava la imatge massa festiva. El lloc on estava situat i el fet que fos una fonda el van convertir ben aviat en el principal punt de trobada entre la ciutat i el port, que aleshores tornava a tenir importància, o, el que és el mateix: el primer contacte entre Barcelona i el món exterior.

La clientela habitual estava formada per tota mena d'homes de negocis. Allà gairebé ningú hi anava a passar l'estona. L'activitat no parava ni un moment: trobades, comiats, compres, vendes, col·locacions, especulacions, contraban...

Agustí fa esment de la seva entrada en aquest cafè:

"El 8 Setiembre 1826 entre por mayordomo en el Café de los Tres Reyes en la Plaza de Palacio y estube en el asta el 23 Abril de 1827."

Plaça del Palau a Barcelona

Després de treballar en aquest cafè, Agustí va passar a treballar al Cafè de la Suerte, però en aquest cas, no s'ha trobat informació d'aquest cafè ni en cap llibre ni a la web. I Agustí, a part del nom del lloc, només ens diu el nom de l'amo del local, Mariano Deltor.

Així doncs, l'any 1831 entra a treballar al Cafè del Rincón. I serà aquest cafè el seu últim, perquè tot i que al principi el lloga, més endavant n'acabarà sent l'arrendador. Exceptuant un parell de vegades que va ha viure a Orà, sempre que serà a Barcelona, treballarà en aquest local, fins al 1854 quan passa a encarregar-se'n el seu amic:

"El 1 Octubre 1831 me encargé del Café llamado del Rincon propio del señor Bartolome Vila estube en el asta 12 Junio 1832.

El 6 Junio arrende por mi cuenta el Cafe llamado del Rincon Calle bora el Rech propio del Sor Jayme Llibre y estube en el asta el 14 Marzo 1841.

El 15 Marzo Agustín Elias tomó posesion del Cafe que tiene arrendado ala señora Mariana Tizon Viuda.

Dia 26 Junio 1844 ala una de la noche recibo la Orden de tener serrado el Cafe.

El 7 de Julio 1845 bolvi abrir el cafe en la Calle bora del Rech que tenia Antes que se mando serrar el 26 Junio 1844.

*Desde el 1 Enero 1854 corre el cafe a cuenta de Don Juan Malet.*²⁶

Finalment s'ha pogut trobar àmplia informació sobre aquest Cafè.

El Cafè del Rincón, anomenat de comuner, funcionava com una societat patriòtica lliure. Era el local insígnia dels revolucionaris més radicals i s'hi celebraven reunions. A més a més, hi ha la possibilitat que hagi trobat la descripció d'aquest local, ja que en el llibre de *Barcelona La Ciutat dels Cafès*, Paco Villar ens diu com Manuel Angelón va publicar l'any 1844 una novel·la històrica, titulada *Atrás al extranjero*, on en un dels capítols descriu l'interior d'un cafè situat a la Rambla, prop del teatre, però sense mencionar-ne el nom. Sembla que podria tractar-se del Cafè del Maltés o del Café del Rincón, ja que es descriu un establiment que era una casa de joc, freqüentat per molts oficials de l'exèrcit invasor:

*"Una estancia cuyas paredes sencillamente pintadas habían adquirido ya el indefinible color que caracteriza la existencia constante del humo en un local mal ventilado (...). Unas cortinas raquílicas de color amarillento y de tela que pudo ser seda cuando era nueva, con unos tres quinqués de latón cuidadosamente bruñidos y de continuo ahumados por el gas de aceite (...). Un mostrador de madera ordinario pintarrajado al óleo de azul i encarnado, encima del cual se ven algunas tazas de loza, copas, vasos y varias botellas de lo que ahora llamamos licores y nuestros abuelos llamaban rosolois (...). Las paredes estaban forradas de esterilla hasta la altura de unos seis palmos poco más o menos; que a lo largo de aquellas se hallaban fijado un banco bastante estecho y bastante duro; que a lo largo del banco se habían situado varias mesas; y por último, que a lo largo de las mesas y al otro lado de los bancos había varias sillas, no de lujo, antes bien sobrado modestas para un sitio frecuentado a veces por jefes de graduación."*²⁷

I, aquí acaba tota l'experiència laboral d'Agustí. Hagués sigut de gran ajuda poder adjuntar un mapa amb la localització dels cafès, però a part del de Los Tres Reyes, no s'ha trobat informació del carrer on estaven situats els altres locals.²⁸

²⁶ Tot i que el Cafè passi a mans de Juan Malet, l'Agustí hi seguirà treballant. A més a més, no tenim la informació del dia que va tancar aquest Cafè.

²⁷ Tot i així se'ns fa difícil de pensar que estigui parlant del Cafè del Rincón, ja que gràcies al Dietari de l'Agustí, sabem que aquest estava situat vora del Carrer del Rec, i aquest queda quasi a l'altra punta de la Rambla dins el que seria el Barri Gòtic.

²⁸ Si voleu, podeu anar a l'annex a fer un cop d'ull a una entrevista fet a Josep Pons, soci del Casino Foment, un Cafè obert a finals del segle XIX a Igualada.

5. ANÀLISI DEL DIETARI

L'anàlisi del dietari es centra en tres apartats:

- Temes del dietari
- La llengua
- Mancances

5.1 TEMES

5.1.1 DE QUÈ LI AGRADAVA PARLAR A L'AGUSTÍ?

Agustí Elias i Arqué li encantava parlar sobre temes de conversa variats Trobava un especial interès en temes polítics de l'època com les nombroses revolucions que van tenir lloc a la ciutat de Barcelona i que eren interessants o els pronunciaments²⁹ que feia Barcelona cap a l'Estat, tal com ja he explicat en un dels apartats anterior. Però, Agustí tenia també l'estranya costum de donar-nos a conèixer la data en que entraven o sortien de Barcelona els reis, reines, infants i generals d'Espanya. Com si fos un vigilant de duanes:

“El 1º Julio 1844 alas 10 de la noche desembarcaron en el Puerto nuevo de Barcelona prosedentes de Madrid S.S.M.M Doña Isabel 2ª su augusta Madre y la senyora Infanta para tomar los baños de Caldes³⁰”.

El 12 Agosto 1844 alas 11 de la manyana se embarcaron S.S.M.M y Alteza para Madrid.”

Banyes de Caldes o Caldetes

²⁹ Un pronunciament és una forma de rebel·lió militar o cop d'Estat, peculiar d'Espanya, característic del segle XIX.

³⁰ El terme municipal de Caldes d'Estrac, conegut també com Caldetes, són els banyes termals que daten del segle XIX i són els únics de titularitat pública de tot Catalunya.

Agustí també escribia constantment sobre la reina Isabel II, qualsevol cosa que fes, que li passés o que digués ho apuntava al dietari. Una anècdota bastant curiosa sobre la reina Isabel II és la següent:

“El lunes 2 de febrero 1852 dia de la purificacion de N.S. ala una y cuarto de la tarde al salir de S.M. la Reina Dª Isabel 2^a de la Real Capilla con su hija la Prinsesa de Asturias acompañada de su señor esposo y toda la grandesa de España al pasaro por la galeria para hir a presentar a su hija N.S. de Atocha, fue herida de una punyalada por mano de Don Martin Merino Fraile Franciscano Exclanstrado de edad de 63 años Natural de la ciudad de Armendo Provincia de Logroño, el dia 6 del mismo mes fue sentensado a muerte en Garrote Vil el mismo dia fue degnadado del estado seserdotal y entregado al sibil y puesto en capilla y el dia siguiente siete subio y murio en el cadalso ala una y cuarto y por orden del gobierno la misma tarde en el Sementerio fue quemado su cadaber y esparcidas sus senisas a dentro de la sepultura comun del espresado campo santo, dios asista a S.M. la Reina y el mismo aya perdonado al Infame auto de tan horroroso crimen.”

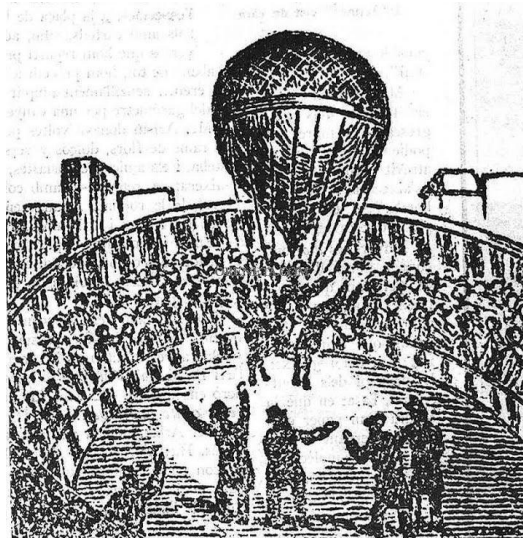
Un altre hàbit una mica peculiar que tenia Agustí era, quan alguna cosa del quotidià, és a dir del diari de la ciutat, li cridava l'atenció, la copiava literalment al seu dietari. Els temes que més l'atreien era la política, ja que va copiar un gran article sobre un real decret de la reina Isabel II.³¹

Un altre tema que algunes vegades també el feia aturar-se i mirar-s'ho detalladament eren els avenços científics, com per exemple l'ascensió aerostàtica de François Arban, tot i que aquest no és directament extret d'un diari:

“El Domingo 12 setiembre 1847 alas 5 de la tarde la Ciudad de Barna precencio la ascencion aerostatica de Mr Arban y segun los periodicos subió ala altura de 4000 pies y decendio con toda Facilidad alas 7 y cuarto de la misma en un Campo de mais a un cuarto de Legua de San Andres de Palomar hacia la parte de Besos.

El Domingo 19 setiembre 1847 alas 5 de la tarde Mr Arban yerificó su segunda ascencion acrea acompañada del barcelones Don Eduardo Munnè y desendio el Globo alos 50 minutos de su salida berificandose esta sin

³¹ Podeu llegir-lo a l'annex que està copiat juntament amb tot el dietari.

Dibuix del globus de François Arban

desgracia alguna en el mismo sitio donde havia el Conbento de San Geronimo de Ebron frente de Barcelona³²."

L'altre tema científic que parla, i aquest resulta ser realment interessant, és sobre uns astrònoms que havien cregut trobar la causa de la fi del món. Probablement en el seu moment deuria ser un escàndol, actualment és com una anècdota més, i bastant divertida d'imaginar:

"En un Periodico de Barna titulado el Sol, del dia 31 Octubre hay un escrito del temor siguiente: Dice la opinion publica: acaban de comunicarnos la nota siguiente que sometemos ala opinion de nuestros astrónomos. Los astronomos acaban de hacer constar un fenómeno que nos causa algunas inquietudes, desde hace algun tiempo, la Luna ha tomado un movimiento que la acerca cada vez mas de nuestro globo terrestre, de modo que se calcula que si este movimiento no cesa, dentro de diez años la Luna se habrá reunido ala tierra, no sabemos que cataclismo tendrá lugar sise prendre el equilibrio: M. Michel ha sido el primero en observar dicho fenómeno."

³² Eudaldo Munné, va pujar al globus aerostàtic el dia següent, convidat per el mateix François Arban, com agraïment d'haver-lo ajudat quan el globus havia caigut.

Agustí, també prenia apunts de cada nou monument, edifici o plaça que es construïa de nou, i tot i que això ja se n'ha parlat anteriorment, torno a esmentar-lo per donar-hi una mica més d'èmfasi. De fet, Agustí era un gran entès en cada nou moviment que tenia lloc a la ciutat de Barcelona. Temes com proclamacions, revolucions, inauguracions, festivitats, fins i tot coses més innecessàries com l'obertura d'alguna peixateria o cafeteria.

“El 4 agosto 1848 dia de Santo Domingo alas 8 y media de la manyana se Inauguro la nueva Pescaderia llamada del Bornet.

El 24 Marzo 1849 Sabado de la Pasion se habrio el nuevo Cafe de la Posada de San Antonio y se serra el 2 julio siguiente.

El Domingo 20 de Enero 1850 se abrio el Cafetin llamado del Sastre y se serró el 31 mayo de 1852 (debe decir Marzo).”

Així doncs concentrant-nos en el tema d'urbanisme, Agustí ens explica com:

“El 13 Noviembre 1831 se colocó la estatua del señor Don Fernando 7º Rey de las Españas en la Plaza del Palacio en Barcelona era de Bronce y según dice su peso 40 quintales.

El 15 agosto 1848 alas 12 y media del dia se inaguro la nueva plaza mercado de Santa Catalina con el nombre de Isabel Segunda.

El sabado 28 Octubre 1848 alas 10 y media de la mañana se Inauguro el camino de hierro de Barcelona a Mataro asido el primero Ferro Carril de España.

El Domingo 10 Abril 1853 se abrieron para el publico los campos eliseos³³.”

³³ Els Camps Elisis van ser un dels jardins d'estiu que van sorgir cap a mitjan segle XIX prop del passeig de Gràcia. Hi havia una sala per a balls i concerts, cafès, una fonda, glorietses i estanys, una plaça per a espectacles, una muntanya russa i altres atraccions.

Els Camps Elisis de Barcelona

Altres temes, que Agustí explicava també molt detalladament i sempre amb el mateix patró, és a dir canviant només les dates i el noms, eren les habitacions on habitava. Ell mai va ser propietari de cap casa³⁴, sinó depenen d'on es trobava el seu cafè, s'anava movent per la ciutat:

“El 20 Octubre 1822 alquile el 3 piso del señor Franco Depens Calle de las Cabras al lado del Convento de San Josc y havitamos en el asta el 14 Noviembre de 1823.

El 14 Noviembre 1823 alquile el 1er piso de la Casa del señor Cayetano Anrich ala Calle del Beoto Oriol y abitamos en ella asta el 31 Octubre 1826.

El 31 Octubre 1826 alquile el 1er piso de la Casa del señor Jose Curtoy Calle de las Filaturas y abitamos en el asta el 30 Noviembre de 1828.

El 30 Noviembre alquile el piso 4º dela Casa del señor Jose Buró Calle de las Moscas havitamos en el asta el 9 de enero de 1830.

...”

Agustí, tot i que no era una persona molt emocional, si més no en el seu dietari, acostumava a apuntar algunes bones noves dels seus familiars, tot i que també anotava les seves defuncions. Però aquest serà un altre dels seus hàbits que mostraré més endavant.

³⁴ De fet, algunes de les anotacions que fa Agustí al seu diari són sobre els testaments que donen ell i la seva esposa al notari. Així doncs, la única cosa que tenen com a propietat són els mobles que van movent d'un cafè a l'altre. I tot ho deixen per a Juan Malet el seu amic més íntim.

“El 12 Junio 1844 al anocheser contrajeron Matrimonio el señor Juan Cubas Zapatero³⁵ con Margarita Ramires mi sobrina.

El 9 Julio 1847 el señor Jose Estrader se separo de su consorte Mariana Rialp por haber pasado a vivir en la Nacional Casa de Caridad y ella con su ermano en San Andres de Paloma.³⁶

El Miercoles 5 Octubre 1853 alas 5 de la tarde fui padrino de Bautismo de Mateo Franco de Asis y Ramon hijo de mi cuñado Ramon Rialp en Sta Anna.

...”

Finalment, comentar sobre la meteorologia d'aquella època i alguna que altra catàstrofe natural.

És força interessant aquest tema, perquè el temps d'aquella època, no té res a veure amb el que tenim ara. Sembla que feia més fred i les pluges eren molt més abundants:

“El dia 6 de Agosto 1846 fue el dia que se subió mas alto el grado de calor según el absio del diario de Brusi pues llegó a 28 grados y 5 segundos.³⁷

El Sabado 14 Setiembre 1850 empezo a llober en Barna y según noticias en toda la provincia de Cataluña Valencia e Islas Baleares en tanta abundancia que el 16 se parecia un dilubio todo estaba inundado, los Rios salidos de madre se llebaron sus corrientes varios puentes a miles de arboles barias fabricas demolidas y muchas casas hahogandose muchos ganados y personas fue muy grande la fuerza del beinto la de los truenos y relampagos y no ceso de llober asta el dia 21 del mismo.

El Lunes 9 de Mayo 1853 empesaron las llubias en Cataluña y por todo el resto de España siendo algunos dias muy copioso llego por desgracia la noche del 21 al 22 la que fue tanta que se puede decir que todos los rios de España salieron de Madre se llebo muchos puentes, casas, molinos, arboles, muebles, ganados y por fin la Vida de muchas personas, duraron las llubias hasta el 14 Junio 1853³⁸.”

³⁵ El sabater, és una persona que confecciona o repara calçat normal o especial o altres articles de cuir o materials semblants.

³⁶ No crec, que en aquest cas Agustí es refereixi a un divorci, perquè en aquella època, no se'ls hi deuria ni passar per la ment. A més, hem de tenir en compte que el marit se'n va a una casa de la caritat, el lloc on hi vivien els pobres. Probablement la parella es deuria quedar sense diners i es van veure forçats a separar-se.

³⁷ Com podem veure, el que ja estava dient abans, 28 Cº els hi semblava un gran dia calorós quan actualment en autèntics dies d'estiu arribem als 30 Cº tranquil·lament.

³⁸ Si ens hi fixem, les pluges d'aquella època duraven més d'un mes, plovent cada dia. Quan avui en dia, sense comptar aquest any boig que tenim, acostuma a ploure un parell de dies seguits i poc més.

A més a més comunitats com València o les Illes Balears, es van trobar en alguna ocasió amb terratrèmols:

“El 21 Marzo 1829 alas 7 de la tarde hubo un gran terremoto en el Reyno de Valencia del qual se desplomaron muchos edificios y murieron muchas personas.

El 16 Mayo alas 2 de la madrugada fue el grande terramoto de isla de Mallorca de cuyas resultas se desplomaron varios campanarios y porcion de casas.”

Aquests són els principals temes que ens dóna a conèixer Agustí en el seu dietari. S'ha mirat d'escollir els temes més rellevants i que poden semblar de més interès.

5.1.2 ERA UN SENTIMENTAL?

S'ha trobat convenient dedicar un tema per parlar de les diferents emocions que Agustí ens pot mostrar en el seu dietari.

Agustí ni una sola vegada ens mostra el seu dol ni la seva felicitat envers cap cosa.

S'ha hagut de mirar molt per poder trobar el que semblava ser una mica de tristesa quan la seva dona va morir, (la segona esposa):

“El Lunes 14 Agosto 1854 Fallecio del cruel colera ala edad de 56 años 7 meses 14 días mi muy amada Esposa Cayetana Rialp despues de ser 19 años 2 meses y 14 días mi esposa³⁹.”

Si continuem analitzant, podem també pensar que Agustí sentia una petita emoció cada vegada que remodelava el seu cafè, o quan per exemple van col·locar el nou billar al seu cafè:

“El sabado 16 de Marzo 1850 se estranó el billar nuevo los primeros que jugaron en el fueron Martin Romeu Cortante y el Muchaho Joben Alpargatero cojo que va con una muleta.”⁴⁰

També podem pensar que Agustí sent un petit ressentiment quan li diuen que el seu fillastre Jerónimo Casas⁴¹ és casat amb Teresa Garol, tot i així és possible que només se senti sorprès i res més:

“El 10 Abril 1842 alas 8 de la mañana supe que Geronimo Casas era Casado con Teresa Garol. El dia 10 Febrero anterior.”

Un altra nota que escriu el senyor Elias i que també ens pot semblar que darrere guarda un mínim de sentiment, és amb la mort de Nicolas Roca, ja que l'etiqueta com a company i amic:

“El Martes 29 de Noviembre 1853 alas 5 i media de la tarde fallecio Don

³⁹ Aquí podem veure com Agustí es refereix a ella com a la seva estimada esposa, així doncs deduïm que li va sentir molta pena per la seva mort.

⁴⁰ La veritat és que no ens deixa molt clar que és exactament el que pensa. Però suposem que un billar nou al teu cafè sempre ha de fer il·lusió no?

⁴¹ Jerónimo Casas era el fill de Cayetana Rialp i Franco Casas.

Nicolas Roca ala edad de 76 años era mi compañero y amigo.”

Finalment, l'última informació on s'ha aconseguit extreure una mica d'emoció per part de l'autor, és quan va agafar un dolor molt intens al costat esquerre del seu cos i ell va pensar literalment que moriria. Tenia tant de dolor que va trobar oportú apuntar-ho aquí al dietari. Així doncs, aquí podem interpretar que va patir el sentiment de dolor, tot i que en aquest cas no va ser referint-se a la pena sinó més aviat a un dolor físic:

“El 11 Febrero 1845 alas 11 de la mañana me ataca un dolor al Costado izquierdo y Crehi Morir.”

5.1.3 TENIA POR A LA MORT?

Podríem aventurar-nos a dir, que el tema de la mort, era el que més impressió li feia al nostre amic Agustí. Omplia pàgines i més pàgines sobre noms de persones que havien mort. Ha estat impossible esbrinar qui eren. Penseu que es tractava d'amics o coneguts de la ciutat, persones amb qui hi tenia una relació diària quotidiana. Tot i així, s'ha pogut esbrinar algunes de les persones esmentades i poder així formar el arbre genealògic o ha tenir una mínima idea de les amistats d'Agustí.

Primer de tot, explicar que aquella època, molta gent (incloent les dues esposes d'Agustí) morien a causa del còlera, que és una de les grans malalties epidèmiques que ha patit la humanitat, i que es desenvolupa en contextos d'amuntegament de la població i manca dels serveis sanitaris bàsics com clavegueram, aigua corrent i controls sanitaris dels aliments. El còlera va adquirir caràcters espectaculars al segle XIX, i a mitjans del segle es va saber que la seva transmissió era l'aigua. El principal focus endèmic de la malaltia sembla ser el delta del Ganges, però al segle XIX va afectar per primera vegada de forma generalitzada a tot Europa.

Així doncs, el còlera afecta de primera mà a l'Agustí i el seu estil de vida, tal com ens explica en el seu dietari:

“El 3 agosto 1821 se declaró la Epidemia en Barna y se canto el tedeum en accion de gracias por aber sesado el 25 noviembre del mismo año.

El 27 Marzo 1832 se declaró la enfermedad del Colera Morbo en Paris.

El 29 Setiembre 1834 se declaró el Colera Morbo en Oran isiendo grande estrago.

El 21 Octubre 1834 alas 10 de la Mañana cogio a Agustín Elias el Colera Morbo por las piernas y pies estubo 47 dias en cama.

El 5 abril 1843 a la noche Juan Molet tubo el Colera Morbo le duró la rampa alas piernas 16 horas.”

Agustí apuntava la gent que moria, sovint no en donava la raó, sinó que només posava la data i el nom de la persona que passava a millor vida. I com també

s'ha dit, això ha ajudat bastant a poder descobrir familiars i a poder formar l'arbre genealògic:

“El 3 de Marzo 1824 murio Franco Casas Tornero⁴² .

El 2 Enero 1841 mueio el señor Jayme Rialp mi suegro.

El 12 Agosto 1844 alas 11 de la mañana Fallecio la senyora Margarita Rialp y Rodes mi senyora suegra.

El 12 de Junio 1845 murio Jeronimo Casas y Rialp en la Ciudad de Santiago de Cuba era mi hijastro.

...”

Agustí de tant en tant apuntava la mort de persones cèlebres, com els reis o alguns personatges importants de l'època:

“El 29 Setiembre murio S.M. el señor Don Fernando 7º de Borbon Rey de las Españas.

El Lunes 26 Agosto 1850 Murio el Ex Rey de los Franseses Lluís Felipe Nacido el 6 Octubre de 1773 Murio en Claramont condado de Surrey en Inglaterra.

El 28 Agosto 1850 ala 1 de la madrugada fue muerto Baliarda⁴³ .”

Una altra cosa relacionada amb la mort que anava apuntat Agustí al seu dietari, era sobre la pena de mort i les diferents maneres de morir, amb algunes morts molt desafortunades:

“El 7 Abril 1832 Murio Jose Canta natural de Munblanch, Soltero oficio Labrador edad 24 asido el ultimo de morir ahorcado⁴⁴ en Barcelona.

⁴² Amb aquesta nota que ens explica Agustí de l'any 1824, podem comprovar que anys abans que morís Josefa i que ell es casés amb Cayetana, ja coneixia a la família. Ja que aquest era el marit de Cayetana.

⁴³ Francesc Baliarda i Ribó, més conegut com el noi Baliarda, va ser un revolucionari progressista català comprés amb la gent més humil i que va lluitar per aconseguir una Catalunya millor. Va ser mort la nit del 27 al 28 d'agost de 1850, ja que va ser delatat quan era a casa seva, i va ser agafat pels Mossos d'Esquadra.

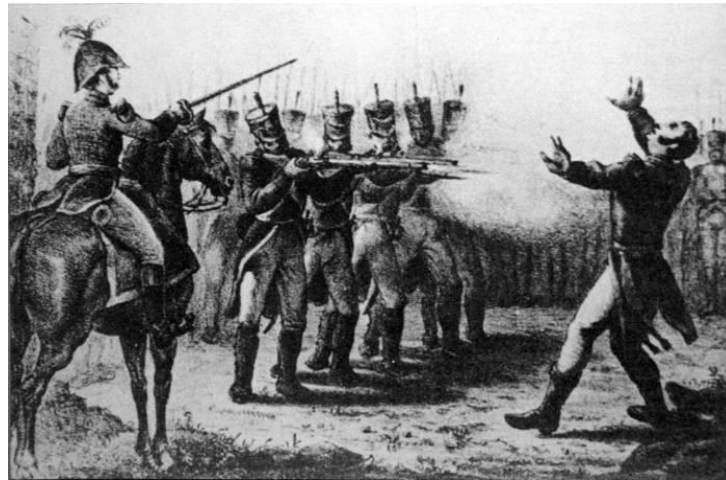
⁴⁴ El penjament és la suspensió d'una persona per una lligadura per produir la mort per suspensió del cos des del coll.

Execució a la forca

El 18 Marzo 1834 alas 4 de la tarde en Oran cortaron la cabeza a 3 Beduinos⁴⁵ por ser espías.

El 18 Julio 1835 fue Fucilado⁴⁶ Miguel Arques (alias) estudiant Murri.

Mort per fusellatge

La noche del 16 al 17 Febrero 1846 susedio el horroroso asesinato en las Personas del señor Pablo Sapiens Maestro Sastre de Barcelona y de su Consorte Antonia Basquetes.

El 16 mayo 1847 alas 5 de la mañana fue muerto de un tiro de un moze de la

⁴⁵ Els beduins pertanyien a les tribus nòmades o seminòmades d'origen àrab, que habitaven les estepes i deserts d'Àfrica del nord.

⁴⁶ L'afusellament és la forma d'aplicació de la pena capital que al culpable se li mata mitjançant una descàrrega de trets per un escamot de fusellers.

escuadra Don Bartolome Porredon (alias) el Ros de Erolas General Carlista de edad de 50 a 53 años.

El 17 mayo 1847 alas 6 de la tarde en Solsona fueron fucilados Don Benito Tristany Caningo de Gerona natural de Ardebol Comandante General de la Faccion Carlista de edad de 52 años Don Jose Rosell cura economo que abia sido de Vellvé provincia de Lerida perceptor de Contribuciones y pagador que ha sido de la divicion del Ros de Eroles y Don Valerio Roca comandante de las Filas Carlistas.

El Viernes 23 de Julio 1847 alas 7 de la tarde sufrieron la Pena de Muerte en Garrote Vil⁴⁷ Jose Morros (a) Betas, Tomas Balart (a) Martinet y Miguel Blanch asesinos de los desgraciados Consortes Sapiens y otros delitos.

Mort per Garrot Vil

El Sabado 23 octubre 1852 alas 4 de la tarde murio el señor Andres España aplastado por un Carro ala Puerta de Santa Mariona.”

A continuació tenim el llistat de noms de tota la gent que Agustí va apuntar sobre la seva mort⁴⁸:

⁴⁷ La mort per garrot vil consistia en un collaret de ferro travessat per un cargol acabat en una bola que, en girar causava a la víctima trencament del coll.

⁴⁸ Estan ordenats per data de defunció.

Franco Casas Tornero
Jose Franso y Morros
Madrona Mensa Zia
Buenabentura Sans
Mariano Deltor
Pablo Sitchas
Jose Canta
Fernando VII
Josefa Elias y Capita
Miguel Arques
Pedro Nolasco Basa
Isabel
Francisco Espoz y Mina
Alberto Ros Platero
Jayme Llibre
Lorenzo Tizon
Jayme Rialp
Adelay Ramirez
Icnacio Busquets
Josefa Cornet
Antonio Tapiz
Margarita Rialp y Rodes
Jeronimo Casas y Rialp
Pablo Sapiens
Antonia Basquetes
Buenabentura Cornet
Papa Gregorio XVI
Teresa Sellen y Roca
Bartolome Porredon
Benito Tristany Caningo
Jose Rosell
Valerio Roca
Jose Morros
Martinet i Miguel Blanch
Jose Rodes
Pablo Rivera
Antonio Gatuelias
Jose Solsona
Juan Vilarregut
Esteban Valdes

Pedro Vila
Eduardo Vives
Pedro Martinez
Jose Estrader
Franco de Asis Llibre
Eduardo Olibe
Infante d'Asturies
Luis Felipe
Baliarda
Eulalia Moreitg i Poch
Mariana Tizon i Torres
Franco de Paula Cuello
Franco Vidal
Franco Manach i Valls
Martin Merino
Lo Andrau
Franco Xabier Castañes
Andres España
Juan Ramirez
Juan Pujades
Antonio Gomis Vicario
Domingo Gibert
Maria Angela Rodas y Llimona
Roque Cruz
Nicolas Roca
Cayetana Rialp
Manuel de Sayes
Franco Puyol

5.1.4 QUINES EREN LES SEVES AFICIONS?

Com és fàcil de suposar, l'Agustí no tenia gaires aficions, per dir pràcticament cap. O això almenys respecte al que escrivia al seu dietari.

Però el que sí es pot deduir és que Agustí era aficionat a la caça, ja que es va apuntar de forma voluntària a la segona companyia de caçadors de la costa.

“El 8 Febrero 1821 me Aliste Voluntariamente ala 2ª Compañia de Cazadores de Costa⁴⁹ de la que era su Capitan Don Francisco Carbonell abiendo permanecido siempre en la misma durante todo el tiempo de la Cruel Epidemia que tantos estragos hizo en Barna.”

Una altra de les aficions de l'Agustí era la loteria. Veritablement no hauríem de considerar-ho com a passatemps perquè estic segura que en aquella època tothom hi jugava. Comprar tiquets de la loteria ho trobaven tan normal com comprar pa o ous:

“El 17 Mayo 1841 Saque una Suerte de 16 duros de la Rifa de los Empedrados de Barna con el N° 9088.

El 29 Mayo 1847 Salio premiado en la Loteria moderna con 10000 Duros el billete N° 10074 de cuyo billete mi sobrino Narciso Ramirez tenia una cuarta parte y le balio 2500 Ds.

El 19 de Junio 1848 el señor Juan Malet les alio premiado un billete con el N° 16536 de los empedrados de esta ciudad con la 2ª suerte de 40 duros.

El Lunes 6 de Noviembre 1848 en la Rifa de la Nacional Casa de Caridad Salió premiado ala 4ª suerte el N° 16615 me balio 30 duros.”

Loteria d'aquella època

El sorteig que es duia a terme

⁴⁹ Pensem, que la companyia de caçadors de costa, era un terme més formal per parlar de les persones que caçaven animals marítims.

Per acabar, trobem un indici de mínima afecció en les reformes que patia el seu cafè i els mobles que formaven part de la seva propietat i que ell anava venent, comprant i posant en testaments. Ens ho podem prendre com un gaudi?

“El 15 Marzo 1848 se principio a pintar la Sala del Cafe y se acabó el 30 por el señor Franco Marti.

El dia 22 setiembre 1848 se estreno el nuevo paño del Villar costo a 21 peseta la Cana 3 Canas 63 pesetas y 14 pesetas al señor Juan Barrau para colocarlo total 77 pesetas.

El martes 15 Mayo 1849 se estrenaron las persianas para el Verano, y se quitaron para el Inbierno el dia.

Dichas persianas Costaron del Carpintero diez y seis duros del puntor diez y siete pesetas y media y del serragero catorse pesetas.

El Miercoles 27 enero 1852 se hisieron todos nuevos los colchones y traspuntines costaron 23 camas de la ropa todo de hilo a 3 pesetas y un sueldo la cama inportan 72 p 2 duros 126 libras de lana buena a 1 peseta y 4 qual inportan 140 p 28 duros, la hoja del mars por los traspuntines cinco p total importe conlas echuras de todo 241 pesetas 23 duros.

El 22 Agosto 1852 se acabo de Pintar el Cafe por el Pintor señor Franco Planas Costo 56 duros y compre el Relog de Cuadro.

El 1 de Octubre 1853 se puso paño Nuevo en el Billar costo 72 pesetas y de ponerlo 15 pesetas.

El 10 Octubre 1853 se hizo un colchon nuevo con 42 duros Lana a 4 duros 4 duros costo 46 p 32 duros amas se reasieron los 6 mas costo todo 55 pesetas y media⁵⁰.”

Com a última cosa, sembla que Agustí podria haver estat interessat en el conflicte revolucionari, ja que era el cafeter del Rincón, que era el lloc per excel·lència on es reunien tots els revolucionaris de l'època. Tot i això, no ho deixa entreveure en el seu dietari i per tant és mera deducció.

⁵⁰ Que Agustí canviés de mobles o repintés el Cafè no era senyal de passatemps ni molt menys, només portava les simples comptes i números. Però és que sinó ens quedem curts en aquest apartat i és quasi inexistent.

5.1.5 COM VESTIA?

La moda d'aquella època és bastant rebuscada. Evidentment es separa en dos grups, la moda femenina i la masculina.

Començant per la dona, primer es tractaria de deixar clar quin era l'ideal de bellesa d'aquella època; pit dret i abundant, els malucs ben amples, una cintura molt afinada i les natges exagerades. I parlant de la moda del primer període d'aquests segles, que serà on ens centrarem, ja que és quan Agustí va escriure el dietari, parlarem de l'estil mirinyac⁵¹, on hi havia una ornamentació no tan exagerada com altres períodes, uns dissenys senzills i les cintures estretes amb faldilles llargues fins als peus però amb més volum. Quant a les dones de classe pobra, vestien senzillament amb falde, bruses i mantons⁵².

A més a més, estava molt de moda que les dones portessin cotilla⁵³, aquesta era una peça clau del segle XIX, i les dones, a part que simbolitzava ser de bona classe, ho utilitzaven per potenciar la seva bellesa, en el sentit que et feia semblar més prima perquè t'estrenyia fins a no poder respirar i perquè també, els pits es veiessin més sobresortits. Avui en dia, es pot considerar una tortura, ja que moltes vegades et quedaves sense respiració i et desmaiaves.

Centrant-nos en els homes, primer de tot en els de classe baixa, com l'Agustí, direm que anaven vestits amb calces amb faixa de seda i jaquetes curtes de alamars. Els homes de classe alta, anaven vestits amb corbata i barrets de copa alta, un frac ajustat, faldons i pantalons de tabilla, una levita i armilla. A més a més tendien anar amb cabells arrissats, bigoti llarg i perilla⁵⁴.

L'Agustí de tot això no deia res. No va esmentar ni una sola vegada sobre la seva vestimenta.

⁵¹ El mirinyac, era uns enagos de crin de cavall teixit amb lli, amb carcassa de cercols metàl·lics o de balena. Serveix per donar volum a les faldilles.

⁵² Probablement com vestien Josefa, Cayetana i totes les dones que Agustí coneixia.

⁵³ Quan dic cotilla em refereixo al terme "corsé", es veu que en català correcte és cotilla.

⁵⁴ La veritat és que quasi bé podríem dir que els homes s'arreglaven més que les dones...

Classe alta

Classe baixa

5.2 LLENGUA

5.2.1 SABIA ESCRIURE BÉ?

Primera cosa que diré és que Agustí Elias i Arqué feia un munt de faltes d'ortografia. Aquest home tenia l'habilitat de crear errades en paraules que era pràcticament impossible de fer. La meua teoria, que veig força probable, és que la seva llengua natural era el català que utilitzava en el seu dia a dia. Probablement també, el seu dietari hagués hagut d'estar en català. Però en aquella època, el castellà era considerat com l'idioma culte del país. Així doncs, quan parlaven amb persones de diners, se solia parlar en castellà, ja que sonava a més formal.

D'aquesta manera, Agustí es va trobar que feia més goig escriure el seu dietari en castellà. Potser volia semblar una persona més culta, però amb el fotimer de faltes que feia, li va sortir el tir per la culata.

Per donar exemple i remarcar les faltes més evidents que podem trobar en el seu dietari, començarem a explicar com Agustí sempre posava els mesos amb majúscula, d'alguna manera volia que es veiés la data clara o que sobresortís per sobra del text:

*“El 22 **Junio** 1815 **Salimos** de Barna para Olot y llegamos el 29 del mismo”*

També, com és evident, podem veure que col·locava majúscules en altres paraules, com “salimos” en aquest cas. Així veiem que Agustí no tenia cap control, segurament ell no ho veia ni com una possible falta. També, abreviava sempre la paraula Barcelona, que no es pas una falta, sinó una curiositat.

Una altra de les seves debilitats, era la lletra h. Agustí no sabia quan utilitzar-la o quan no, ja que probablement ell va aprendre l'idioma més per escoltar-lo que no pas per escriure'l. Així doncs, és evident que no sabés quan posar una muda o no. El mateix li passa amb les b o v, que es confonia constantment.

*“El 17 Abril 1816 **alquile** una **abitacion** amoblada al San Esteban Rey y **havitamos** en ella **asta** el 22 de Abril del mismo año.”*

Una altra cosa que podríem veure, eren els accents, en el dietari són quasi inexistent. A més també, els noms de les persones. La gran majoria dels noms estaven mal escrits, ja que moltes vegades confonia i apuntava una vegada d'una forma i l'altre diferent. Per exemple Juan Malet o Juan Mulet. En aquests casos com en la democràcia guanya la majoria. És a dir el nom que ha estat més vegades apuntat. El mateix passa amb el nom dels llocs on va Agustí, per sort aquests sí que sabem com s'escriuen correctament:

*“El 1º Febrero salimos de **Monpeller** para la Villa de Mesa y llegamos el mismo dia y estuvimos en la posada asta el 19 Marzo del mismo año.”*

Agustí, també intentava moltes vegades escriure paraules que de veritat no tenia ni idea de com traduir i que per nosaltres en llegir-les, fa que en un primer moment ens sembli que és una paraula inventada:

*“El 3 Agosto 1821 se declaró la Epidemia en Barna y Se Canto el tedeum en accion de gracias por aber **Sesado** el 25 Noviembre del mismo año.”*

Finalment i perquè en realitat ja heu tingut l'oportunitat de veure al llarg del treball totes les errades que fa Agustí, acabaré amb una de molt significativa. Sovint unia els monosíl·labs.

*“El 14 Noviembre 1823 alquile el 1er piso de la Casa de señor Cayetano Anrrich **ala** Calle del Beoto Oriol y abitamos en ella asta el 31 Octubre 1826.*

*El 4 Enero 1824 me encargué del Café propio del Señor Juan Bautista Teisier y estube **ami** cargo asta el 18 Julio 1825.”*

5.2.2 HI HA HAGUT ALGUN PROBLEMA EN LA TRANSCRIPCIÓ?

Evidentment, transcriure un diari o llibre de notes, té algun que altre problema, ja que la lletra no és del tot prou clara o en aquest cas hi ha moltes faltes d'ortografia que compliquen la comprensió.

Per això, no va ser del tot complicat transcriure'l, ja que una de les raons per la qual es va escollir aquest dietari va ser perquè era el que estava escrit amb més bona lletra i presentació. Potser al final no ha resultat el més interessant, però en aquell moment es buscava un que fos fàcil d'entendre. Així doncs, sí que s'esmentarà algunes dificultats, tot i que no hi trobareu una llarga llista.

Comencem amb la lletra "r". Aquesta lletra en els temps d'Agustí s'escrivía com si fos una x, això no només ho feia ell, perquè s'ha pogut demostrar mirant a altres documents que era la "r" típica i que tothom l'escrivía d'aquella forma. Però això va causar que en un principi costés d'entendre el que deia Agustí i que la meitat del dietari s'escrivís Oxan com a colònia espanyola encontres d'Oran.

També, i com s'ha dit abans, es feia bastant difícil escriure els noms de les persones, perquè les lletres es barrejaven i mai aconseguies entendre bé el seu nom.

I després, també escrivía paraules, que al principi pensaves que eren creacions d'ell però al final les acabaves mig interpretant. Per exemple el "que" ho escrivía com ql (evidentment d'una forma més artística que no es pot escriure aquí) i quan es referia a per exemple 52 anys, deia 52 a, però allargant la lletra a i fent una espècie de sanefa. I quan parlava de comptes i diners, els duros, moltes vegades els representava amb una espècie de símbol.

Finalment i per acabar, els números, excepte les dates, solia escriure'ls amb lletra, però malament; 16, diez y seis.

Així doncs, com podeu veure, no hi va haver una gran dificultat, perquè a partir de la cinquena o sisena pàgina ja ho llegies amb total normalitat.

5.3 MANCANCES

5.3.1 QUÈ LI FALTA AL DIETARI?

Aquest apartat és per explicar el que s'ha trobat a faltar i que hagués estat de gran ajuda per complementar el treball.

Primer de tot, i el més important, és que Agustí hagués explicat més coses de la seva vida. Sabem que aquest recull de notes és un dietari i no un diari. Tampoc s'esperava un llibre ple de secrets, pensaments i d'amor. Però s'ha trobat a faltar alguna experiència o vivència personal.

Per exemple, s'ha hagut de deduir, que tot al llarg de la seva vida no va tenir ni un sol fill, probablement era estèril. En cap moment ho explica, per tant és una suposició. Tampoc parla mai del seu temps lliure, ni del que feia. Si ens basem en el dietari, Agustí Elias era un home que només treballava en un cafè i estava al cas de l'actualitat.

Tampoc no hi afegeix cap sentiment, i tot el dietari en sí és molt formal. Una miqueta d'emocions, que ens expliqués les seves passions o si més no si sentia interès per alguna cosa. Per exemple, si l'interessava la política i cap a quin cantó es decantava. Si era una persona pacífica,... En aquest cas, s'ha hagut de deduir que en ser el propietari del cafè més revolucionari de l'època, hauria d'estar posat allà dins, o si més no estar-hi d'acord. Tot i que el nom d'Agustí Elias no surt per enlloc exceptuant aquest dietari.

Una altra cosa que hagués sigut agradable de tenir, seria les raons per les quals viatjava i anava a viure a altres llocs. Per què Agustí es va passar els primers sis anys dels seu primer matrimoni movent-se entre França i Catalunya? I per què va marxar durant uns anys a viure a Orà, a Àfrica? Per buscar feina potser, o perquè volia anar allà a visitar amics. La veritat és que qualsevol hipòtesi podria ser bona.

També hauria estat de gran ajuda que els fets històrics i polítics que explicava en el dietari fossin més rellevants. Com s'ha explicat, una gran part del text parlava de com les reines entraven a Barcelona de visita i en tornaven a marxar. Això no era necessari. En canvi, tot el moviment revolucionari que hi havia en aquella època, ell ho explica i això està més bé. Tot i així hauria pogut

explicar més coses. Tots els canvis polítics que hi van haver-hi, entre absolutistes i liberals,...

Finalment i perquè en realitat crec que Agustí va fer una bona feina i va parlar de suficients temes variats, alguns més interessants que d'altres, diré que em faltava que ell expliqués qui eren les persones que morien. Ell sempre deia que tal dia havia mort tal persona, però mai explicava de què coneixia a aquella persona ni almenys la definia amb una simple paraula. Què és el que s'obté llavors? Un munt de noms que no coneixem.

Del que en podem treure de tot això, és que Agustí, tot i que va passar a net el dietari per segon cop i probablement forçant-se a escriure-ho tot amb castellà, tot i que feia moltes faltes i la seva llengua natural fos el català, probablement va pensar que aquell dietari només el llegiria ell. Que un cop morís s'acabaria perdent.

6. CONCLUSIONS

Amb aquesta conclusió es preten extreure els punts culminants d'aquest treball. Primerament, i com s'ha esmentat a la introducció, es buscava un diari de la primera meitat del segle XVIII que parlés de la Guerra de Successió i les seves experiències, però al no haver-hi material recurrent, vam passar a escollir-ne un del segle següent, que també ens va semblar interessant.

En un primer moment, el que es volia, era un text que donés peu a treballar en els sentiments i la mentalitat d'una època passada. Un diari que fes conèixer i aprofundir les costums d'aquells temps, i també com vivia aquella gent. Desitjàvem centrar-nos en l'estudi de les expressions quotidianes, de les aficions i també si es donava el cas, poder decantar-se segons la manera d'escriure cap a un moviment literari o un altre. En definitiva, es volia treballar amb un text més aviat literari.

Però no va ser així, perquè com s'ha explicat a la introducció, i també, s'ha anat demostrant i corroborant al llarg del treball, el llibre de notes de l'Agustí, es tracta d'un dietari, és a dir, un llibre en què es recullen fets i esdeveniments de l'època que poques vegades tenen a veure amb l'autor. A més a més, Agustí era una persona extremadament inexpressiva davant el seu dietari, i sempre feia servir un patró de començar i acabar igual les anotacions.

És així com el treball de recerca humanitari, va passar a ser un treball de caire històric, i l'antiga hipòtesi, —que a través de la literatura, els escrits i els pensaments humans, es pot saber la vida i el costum d'una època— va quedar enterrada i sepultada per la nova idea de *“Es pot construir la història d'un segle a través d'un dietari?”*.

I, ara que per fi s'ha acabat i està enllestit del tot, es pot contestar a la pregunta. Així doncs, es podria dir que sí, ja que com s'ha pogut anar veient, l'Agustí parlava força sovint de les revolucions i les reivindicacions de Barcelona, entre altres factors històrics i d'aquí el títol *“Una mirada a la Barcelona del segle XIX”*. Però evidentment també s'ha de dir que ha calgut completar la història del segle amb l'ajuda dels llibres d'història. Com, en realitat el dietari de l'Agustí servia més per corroborar el què deia la història que no pas al revés. Així doncs, veritablement, la hipòtesi, no ha sigut del tot certa.

Ja que, és veritat que l'Agustí parlava de moltes coses, però ho feia d'una forma poc coherent i desordenada i per això ha calgut bastanta ajuda exterior.

Llavors, i resumint tot el procés de treball, es va acabar de transcriure tot el dietari, es va començar amb la contextualització de l'època, per fer-se una mica a la idea d'on era i què era el que havia de fer. Un cop acabada, s'havia de fer tota la història d'una forma introductòria de la Barcelona del segle XIX, ajuntant-hi també l'apartat de la Renaixença, ja que pren un paper molt important a Barcelona i a tot Catalunya. Després ens vam haver d'introduir en el món del cafè, perquè tal i com s'ha explicat, apart d'interessant, representava també l'ofici de l'Agustí. A continuació es va començar amb el treball en sí, que tractava bàsicament d'extreure tota la informació de les parts més personals de l'Agustí, com la vida, els familiars, viatges,... I després d'això, passar a analitzar de forma precisa tot el dietari, els temes més rellevants, llenguatge utilitzat, les dificultats trobades, ...

Al passar d'un treball de tipus literari a històric, ha obligat a investigar sobre l'època de l'Agustí, cosa que ha aportat un seguit de coneixements, que de l'altra manera no s'haurien assolit. Aprendre sobre la història d'un segle des d'un punt de vista més personal que moure't només entre els llibres d'història, ajuda a conèixer altres maneres d'aconseguir informació igual d'importants. A més, un estudi de recerca com aquest, representa una preparació excel·lent per a futurs treballs i projectes que se'ns poden demanar.

7. BIBLIOGRAFIA

LLIBRES

- Pascual i Domènech, Pere: Els Torelló. Una família igualadina d'advocats i propietaris. RAFAEL DALMAU EDITOR, 2000.
- Miscellanca Aqualaten Sia/2. Sota el patrimoni del M.I.Ajuntament, centre d'estudis comarcals Igualada. 1974.
- Martínez de Presno, Jorge Pablo: Moviments socials a Igualada al segle XIX. (1854-1890). BIBLIOTECA ABATOLIVA, 1993.
- Hobsbawm, Eric: La era de la Revolució, 1789-1848. CRITICA 2001
- Hobsbawm, Eric: La era del capital, 1848, 1875. CRITICA 2001
- Kinder, Herman - Hilgemann, Werner - Hergt, Manfred: Akal/Atlas Históric Mundio de los orígenes a nuestros días. AKAL 2007
- Fusi, Juan Pablo: Historia mínima de España. TURNER 2012
- Pérez Joseph: Historia de España. S.L.U. ESPASA LIBROS 2006
- Ciències socials, Història. POLIS 4. VICENS VIVES 2008
- Villar, Paco: La ciutat dels Cafès Barcelona 1750-1880. LA CAMPANA, 2009

DOCUMENTS I ARXIUS HISTÒRICS

- Documents 215 i 216 a Milicia Nacional i Batellon de Milicios Nacional de Igualada. Año 1854 (Carpeta de Ordenes del Cuerpo) Arxiu d'Igualada.
- Llibre Desposoris TOMO 10, 1796-1817, p.445
- Llibre Desposoris TOMO 11, 1818-1836, p.515

- Llibre de Baptismes TOMO 16, 1753-1760
- Llibre de Baptismes TOMO 17, 1760-1767
- Llibre de Baptismes TOMO 18, 1768-1776.
- Llibre de Baptismes TOMO 20, 1786-1795. P. 184, p.430 i p.700
- Llibre de Baptismes TOMO 22, 1804-1817.
- Llibre de Baptismes TOMO 23, 1818-1831.
- Llibre de Baptismes TOMO 24, 1832-1841
- Llibre d'Òbits TOMO 42
- Llibre d'Òbits TOMO 43, p.147.
- Llibre d'Òbits TOMO 44.

PÀGINES WEB

- www.xtec.cat/~malons22/personal/renaixinici.htm
- 93.189.94.145/fboss2/output/forms/carrers1_/detallcarrer.php?Id=49
- www.webs.ono.com/laribera/catala/gremis.htm
- www.sites.google.com/site/historiadelamodaindumentaria/q-el-segle-xix

ANNEX**ENTREVISTES**

Entrevista a Ignasi Fernández Terricabras, professor d'Història Moderna a la Universitat Autònoma de Barcelona.

1. Què és www.memoriapersonal.eu?

És un portal informàtic en lliure accés en el qual es dona informació sobre els dietaris i memòries personals escrits a Catalunya –en qualsevol llengua entre els segles XV i XIX. Cada document és presentat amb una fitxa en la qual s'indiquen les dades bàsiques (cronologia, autoria, localització, s'hi ha alguna edició disponible, etc.) En alguns casos s'hi inclou també la digitalització del document sencer.

2. Quines són les raons per les quals es va dur a terme la creació d'aquesta pàgina web?

Catalunya és un dels territoris d'Europa que disposen d'un més gran nombre de dietaris i memòries personals de l'època moderna. Això no només vol dir que se n'escrivien molts sinó, a més, que molts d'aquests s'han conservat fins als nostres dies. Hi ha d'altres regions d'Europa amb molts documents semblants (el sud de França, o el nord d'Itàlia, per exemple), algunes de les quals disposen ja de portals com el català, i d'altres en les quals aquesta tipologia de documents són pràcticament desconeguts.

Això mou a preguntar-se quines són les causes d'aquesta distribució desigual. En el cas català se solen donar dues raons principals:

-L'estructura agrària: les masies són explotacions grans, que passen de generació en generació (a través de l'hereu) sense dividir-se. És important, doncs, guardar la memòria de l'explotació: quan i a qui s'ha comprat o venut cada terra, quin notari en conserva l'escriptura, quines tècniques d'explotació s'utilitzen,... En aquesta col·lecció de documents, acuradament conservada a cada mas, a vegades comencen a fer-se anotacions d'altres menes (sobre esdeveniments viscuts, naixement o mort de fills

o altres parents,...) i d'aquesta manera comencen a sortir els diaris personals.

-La brutalitat de la guerra: entre 1640 i 1714, Catalunya viu pràcticament un estat de guerra permanent. Les incursions dels exèrcits i la seva violència fan que, gairebé per una motivació psicològica, els propietaris d'aquestes col·leccions de documents necessitin deixar constància escrita del que han vist i han viscut. Molts dietaris comencen amb una escena bèl·lica.

3. Quin és l'objectiu de la pàgina web?

L'objectiu és posar a disposició del públic i de la comunitat científica (aquests textos tenen un interès històric, filològic, psicològic,...) aquest ric patrimoni català i afavorir la difusió del seu coneixement.

4. D'on s'han tret aquest gran nombre de diaris personals?

La major part provenen dels arxius públics, però n'hi ha també que es conserven en mans privades, sobretot en masies de la Catalunya Vella. Molts ja eren coneguts a través de les recerques del professor Antoni Simon i Tarrès i d'altres historiadors. A mesura que se'n van descobrint nous documents, s'intenta incorporar-los al portal.

5. Qui són els creadors de la pàgina web?

El creador és el Grup de Recerca en Història Moderna "Manuscrits", del Departament d'Història Moderna i Contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona, sota la direcció i la coordinació científica dels professors Antoni Simon i Tarrès i Òscar Jané Checa. Per al disseny informàtic hi ha participat també tècnics de la Universitat Oberta de Catalunya.

Entrevista al Sr. Josep Pons, soci del Casino Foment.

Quan arribo a la Rambla Sant Isidre núm. 14, d'Igualada, em paro un moment i observo l'edifici abans d'entrar. Hi he passat més de cent vegades, i m'hi he fixat cada cop. I avui, la primera vegada que entraré a dins i podré veure el seu interior.

Obro la porta del Cafè, vacil·lant i tímida, perquè el lloc sempre m'ha fet molta impressió. Quan sóc a dins, em quedo glaçada. Una sala de terra enfustat, amb les parets pintades d'un color blau més aviat clar i al costat esquerre, una pintura espectacular que omple tota la paret. «*Encara queden llocs així de macos a Igualada*», penso per mi mateixa. El lloc està gairebé buit i un silenci sepulcral fa que no vulguis ni respirar. M'introdueixo dintre d'una segona estança per trobar-me amb el cambrer per preguntar-li si coneixia algú que em pogués informar sobre els començaments del Casino Foment. Ell, molt amablement m'indicà la única taula amb gent, una colla d'ancians, callats, observant detalladament una partida d'escacs. Em presentà al senyor Fum, és a dir, el senyor Josep Pons de Cal Fum. I després d'explicar-li la causa de la meva intromissió a la seva reunió amb els amics, ens asseiem a una taula separada per parlar:

1. Quin any es va obrir el Cafè?

El cafè, es va obrir a finals del segle XIX, l'any 1888 concretament.

2. Va ser aquí el primer lloc on ho van obrir?

Sí, aquí mateix. A la Rambla, número 14.

3. Qui en va ser el fundador?

No recordo el seu nom, però sí que sé que això es va vendre en dos trossos, que un el van comprar els d'aquí el costat, i l'altre aquesta part diguéssim, això va entre la granja d'aquí Cal Pla i el Casino Foment. I, recordo que es va donar un cas, com que no hi havia pessetes, els socis del costat me'n van donar unes quantes per

poder comprar la nostra part, i així ho van fer. Però, han passat tants anys i tantes coses, que això ho vam suprimir i tothom és soci ara, i ja no hi són aquesta gent, que ja els hi vam tornar els diners.

4. Què era costum de fer en aquest Cafè?

La gent venia aquí a jugar a escacs, a cartes,... A passar l'estona. Diré, que no era gaire comú venir a fer petar la xerrada, perquè mai s'hi ha tingut interès.

5. I, què era el que la gent acostumava a demanar per prendre?

Doncs, suposo que cafès, aiguardent, bàsicament begudes alcohòliques. Hi havia senyors que tenien ja guardada la seva ampolla de conyac. Recordo, en els meus temps, pels sants dels socis, solíem regalar ampolles de alcohol, i en teníem tantes que gairebé semblava que les col·leccionàvem.

6. Quin era el tipus de gent que venia en aquest local?

Jo crec que hi havia de tot, però cap als principis hi venia més aviat la burgesia.

7. Algun esdeveniment típic de l'època?

Abans s'havien fet moltes festes, sopars, balls. Però, no recordo que hi hagués cap celebració que s'hagués convertit en una tradició de cada any. No hi ha hagut mai massa interès.

Molt bé, doncs aquestes són totes les meves preguntes. Moltes gràcies pel seu temps.

L'home em somriu i m'agraeix també d'haver vingut. S'aixeca de la cadira on érem asseguts i en pas silencios i lent, torna amb els seus companys a observar la partida d'escacs que encara dura.

Dono les gràcies al cambrer per la seva ajuda i surto del Casino Foment donant una última ullada a l'interior de l'edifici, tan majestuós i esplèndid.

DIETARI DE L'AGUSTÍ ELIAS I ARQUÉ

Libro de Varias Notas que da principio en el año 1814

1814

-El 29 Diciembre Agustín Elias y Arque natural de Barna alas 7 de la noche en la Parroquial Iglesia de los SS Justo y Pastor Contrajo matrimonio con Josefa Capita y Gallart soltera natural del Hospitalet obispado de Barna i con do el primero de 26 años un mes y veinte y nueve dias de edad y el segundo de 22 al 7 meses y un dia.

1815

-El 22 Junio Salimos de Barna para Olot y llegamos el 29 del mismo.

1816

-El 20 Marzo salimos de Barna para Olot y llegamos el 29 del mismo.

-El 17 abril alquile una abitacion amoblada al San Esteban Rey y havitamos en ella asta el 22 de Abril del mismo año.

-El 22 Abril alquile una abitación ala Sra Jordan y habitamos en ella asta el 9 enero de 1817.

1817

-El 9 Enero alquile una havitacion al Sor Arnaud y havitamos en ella asta el 9 de julio del mismo año.

-El 9 de Julio alquilé una havitacion al Sor Vilaret y abitamos en ella asta el 9 de Agosto del mismo año.

-El 9 Agosto alquile una abitacion ala Sra Castañer y havitamos en ella asta el 1º Febrero de 1818.

1818

-El 1º Febrero salimos de Monpeller para la Villa de Mesa y llegamos el mismo dia y estuvimos en la posada asta el 19 Marzo del mismo año.

-El 19 Marzo salimos de Mesa para la Villa de Bessiers y llegamos el mismo dia estubimos en la posada asta el 26 del mismo que alquile una havitacion al Sor Lautier y abitamos en ella asta el 6 de Nbre del mismo año que nos fuimos para Puigsarda en España.

-El 12 Noviembre llegamos a Puigsarda y el mimo dia alquile una abitacion al Sor Pedro Duran y havitamos en ella asta el 17 Julio de 1819 que nos marchamos para la Seo de Urguel.

-El 8 de Diciembre Nacio Geronimo Casas y Rialjo en Barna.

1819

-El 18 Julio llegamos ala Seo de Urguel y estubimos en la Posada asta el 9 agosto del mismo año que alquile una abitacion en Casa Sellera y havitamos en ella asta el 26 Enero de 1821 dia que nos marchamos de dicha para Barcelona.

1820

-El 28 Abril se colocó la primera laida de la Constitución con toda ponpa y regosigo en la Ceo de Urguel.

1821

-El 31 enero llegamos en Barcelona y fuimos abitar en la Casa de la Sra Rosa Sala rich calle de las Niebes y abitamos en ella asta el 11 Marzo del mismo año en que fuimos abitar en Casa D Antonio Guillen de Mazon y estubimos en dicha Casa asta el 5 de Setiembre del mismo año.

-El 8 Febrero me Aliste Voluntariamente ala 2ª Compañia de Cazadores de Costa de la que era su Capitan Don Francisco Carbonell abiendo permanecido siempre en la misma durante todo el tiempo de la Cruel Epidemia que tantos estragos hizo en Barna.

-El 8 Abril se Firmó la escritura de Venta de la Casa del Hospitalet propia de Josefa Capita a Fabor de Miquel Salarich maestro albañil de Barna.

-El 3 agosto se declaró la Epidemia en Barna y Se Canto el tedeum en accion de gracias por aber Sesado el 25 Noviembre del mismo año.

-El 5 Setiembre alquile la Tienda al Sor Francisco Conduminas Calle den Monech y abitamos en ella asta el 5 Dbre del mismo año.

-El 5 Diciembre alquilé una tienda alas Sras Monjas de Montecion en la Calle del mismo nombre y abitamos en ella asta el 20 de Octubre de 1822.

1822

-El 20 Octubre alquile el 3 piso del Sor Franco Depens Calle de las Cabras al lado del Conbento de San Josc y havitamos en el asta el 14 Noviembre de 1823.

1823

-El 14 Noviembre alquile el 1er piso de la Casa del Sor Cayetano Anrrich ala Calle del Beoto Oriol y abitamos en ella asta el 31 Octubre 1826.

-El 4 Noviembre entró en Barna el Egercito Franses echa que fue la Capitulacion con el General D Franco Espoz y Mina y Mariscal Per de Francia Moncey.

1824

-El 4 Enero me encargué del Café propio del Sor Juan Bautista Teisier y estube ami cargo asta el 18 Julio 1825.

-El 3 de Marzo murio Franco Casas Tornero.

1825

-El 15 Setiembre me encargue de Café propio de D Eduardo Jolis y estube a mi cargo asta el 9 agosto 1826.

1826

-El 8 Setiembre entre por mayordomo en el Café de los Tres Reyes en la Plaza de Palacio y estube en el asta el 23 Abril de 1827.

-El 31 Octubre alquile el 1er piso de la Casa del Sor Jose Curtoy Calle de las Filateras y abitamos en el asta el 30 Nbre de 1828.

1827

-El 3 Febrero alas 9 y media de la mañana una Sra dio a luz una niña.

-El 23 Abril me encargué de la persona del Sor Buenabentura Sans por haver perdido algo el Juicio y me separe de el el 11 de agosto 1828.

1828

-El 13 Mayo alas 4 de la tarde una Sra dio a luz un niña.

-El 17 Junio alas 4 de la tarde fue llevado al Sto Hospital Jose Fransoy y Morros y Salio de el el 23 del mismo mes.

-El 4 agosto Fue llevado por segunda vez al Hospital Jose Franso y Morros Viudo de 32 años de edad murio alas 7 y ½ de la tarde del 11 del mismo mes.

-El 11 Noviembre alas 8 y 1//2 de la noche murio Madrona Mensa Zia de 1ª espoza.

-El 30 Noviembre alquile el piso 4º dela Casa del Sor Jose Buró Calle de las Moscas havitamos en el asta el 9 de enero de 1830.

1829

-El 21 Marzo alas 7 de la tarde hubo un gran de terremoto en el Reyno de Valencia del qual se desplomaron muchos edificios y murieron muchas pesonas.

-El 17 agosto se Selebró la primera misa en el Altar mayor de la Iglecia nueba de PP Capuchinos de Barcelona.

-El 10 Setiembre Murio el Sor Buenabentura Sans Maestro Cubero de Barcelona.

-El 13 Seteimbren alas 8 y ½ de la mañana murio en el Hospitalet General Tomas Fabregas de 28 de edad.

-El 4 Octubre alas 6 y ½ de la tarde entró en Barcelona el Infante de España D Franco de Paula y su Sra Esposa.

-El 31 Octubre me encarqué del Café de la Suerte porpio del Sor Mariano Deltor.

-El 15 Noviembre ala una de la tarde entraron en Barcelona S.S.M.M los S.S. Reyes de as dos Cecilias.

-El 20 Noviembre alas 10 de la mañana salieron de Barcelona para Madrid S.S.M.M. los S.S de las dos Cecilias.

1830

-El 10 de Enero alquile la Tienda de la Sra Narcisa Torrents Calle de Montecion y estubimos en ella asta el 6 de Marzo de 1831.

-El 1º de Junio Cayó enfermo Agustín Elias fue la primera enfermedad duró 12 dias siendo de edad de 44 años.

-El 5 Julio alas 12 del dia el Egercito Frances se apoderó de la Ciudad y Fuentes de Angel en Africa.

1831

-El 6 Marzo alquile el 2º Piso de la Casa del Sor Domingo Vidal Calle Tormente de Unqueras y estubimos en el asta el 5 Octubre del mismo año.

-El 30 Abril alas 9 de la noche murio el Sor Mariano Deltor Cafetero ala edad de 51 años.

-El 2 Julio Cayó enfermo Agustín Elias fue la Segunda enfermedad duro 10 dias.

-El 21 Agosto alas 10 de la mañana murio S.S.Iª. el Sor D Pablo Sitchas Obispo de Barcelona y fue enterrado el 26 del mismo.

-El 29 Agosto alas 4 y ½ de la mañana prendio Fuego en un almasen de Aguardiente en la Plaza de la Barceloneta y se quemaron 14 Casas.

-El 1º Octubre me encargé del Café llamado del Rincon propio del Sor Bartolome Vila estube en el asta 12 de Junio 1832.

-El 5 Octubre alquile el 1er piso de la Casa del Sor Miguel Alabau Calle de Sabateret y estubimos en el asta el 12 Julio 1833 este dia nos embarcamos yo y mi esposa para Oxan en africa.

-El 13 Noviembre se colocó la estatua del Sor Don Fernando 7º Rey de las Españas en la Plaza del Palacio en Barcelona era de Bronce y según dicen su peso 40 quintales.

1832

-El 8 Febrero Cayó enfermo Agustín Elias Fue la 3ª enfermedad estubo 22 dias en cama.

-El 27 Marzo se declaró la enfermead del Colera Morbo en Paris.

-El 7 Abril Murio Jose Canta natural de Munblanch, Soltero oficio Labrador edad 24 asido el ultimo de morir a Horcado en Barcelona.

-El 8 Junio en la Aldea llamada el Tosal a una hora de la Villa de Pons se puso la primera piedra del Canal de Urguel la qual pesaba 2712 quintales fue bendecida por el Ymo Sor Dn Simon Guarfiola Obispo de Urgel.

-El 15 Octubre S.M. la Reyna Dª Maria Guistina de Borbon dio a los Españoles la Amnistia General a todos los Reos de estado y se publicó en Barna el 3 Nbre siguiente.

1833

-El 1ª enero me embarqué en el puerto de Barna para Oran en Africa el dia sigiente alas 8 de la mañana se hizo ala bela el Falucho Santo Cristo del Grau su Patorn Miguel Capó (alias de san Pedras) y llegamos a Malaga el 8 del mismo alas 6 de la mañana.

-El 11 Enero alas 6 de la tarde salimos de Malaga para Oran pero acausa de un Viento muy recio y llubia tubimos de bolvernos a Malaga alas 2 de la noche cuyo temporal duro 4 dias con muchas desgracias en el Puerto.

-El 15 Enero alas 9 de la mañana salimos de Malaga y llegamos el 17 del mismo alas 9 de la mañana en Oran.

-El 29 Mayo Sali de Oran para Palma de Mallorca en direcion a Barcelona a buscar ami esposa y llegue en Barna el 12 Junio Siguiete.

-El 12 Julio me enbargue con mi esposa para Palma de Mallorca y llegamos el 15 por la tarde estuvimos en Palma por falta de enbarcacion asta el 24 agosto que salimos para Oran.

-El 28 Agosto llegue con mi esposa en Oran en Africa.

-El 29 Setiembre murio S.M. el Sor Dn Fernando 7º de Borbon Rey de las Españas.

-El 27 Octubre se empezo a coser pan en el horno que yo compre en Oran.

1834

-El 18 Marzo alas 4 de la tarde en Oran cortaron la cabeza a 3 Beduinos por ser espías.

-El 8 de Mayo fue el grande ataque de los Franceses contra los Beduinos en la Tribu de Garabá en la Provincia de Oran en africa.

-El 29 Setiembre se declaró el Colera Morbo en Oran Isiende grande estrago.

-El 20 Octubre en Oran alas 6 de la mañana Murio Josefa Elias y Capita mi esposa murio del Colera Morbo.

-El 21 Octubre alas 10 de la Mañana Cogio a Agustin Elias el Colera Morbo por las piernas y pies estubo 47 dias en cama.

-El 8 Diciembre alas 10 de la mañana se canto en Oran el Tedeum por haber desaparecido el Colera Morbo.

1835

-El 1º Enero a medio dia me enbarque en Oran para Mallorca el qual llegamos el dia 20 del mismo.

- El 1º marzo Sali de Mallorca y llegue en Barna el dia 3 del mismo.
- El 4 Marzo fui abitar en la Casa del Sor Buenabentura Cornet tio de mi difunta esposa en el Pueblo de Gracia arrebal de Barcelona.
- El 19 Mayo alquile el 3er piso dela Casa del Sra Ramona Garriga Calle de las Pansas en Barcelona estbe en el asta el 29 de mismo.
- El 30 Mayo alquile el 3er piso de la Casa del Sor Gaspar Picañol y estube en ella asta el 23 Junio 1837 que me embarque para Cambrils con Cayetana Casas mi segunda espoza.
- El 6 Junio alas 7 de la noche en la Parroquial de S.Justo contragé Matrimonio con Cayetana Rialp Viuda de Franco Casas Tornero, Agustin Elias y Arque.
- El 18 Julio fue Fucilado Miguel Arques (a) estudiant Murri.
- El Sabado 25 Julio dia de San Jayme Patron de España ala nochecer pegaron Fuego en Barcelona alos Conbentos de Frayles Siguietes Santa Domingo, San Agustin, San Jose, Trinitarios Descalsos, N.S. del Carmen y Seminario.
- El 5 Agosto alas 12 del dia se empezo una rebulucion en Barna que mataron y arrastraron y quemaron el Cuerpo del Sor Gobernador de la Playa o 2º Cabo D Pedro Nolasco Basa, quemaron todo lo pertaneciente al ramo de Policia, todas las casillas de pago del derecho de todas las puertas de Barna, se quemó el tabaco del estanco Real, se quemaron todos los papeles de las Balllia publica y las Barcas de la Confradia de S telmo se quemaron las Casas o almasenes llamados Rastro donde se Vende Vino y aguardientes i pegaron fuego ala Fabrica de Bapor en San Geronimo de la Murtra en San Geronimo de Besos el monasterio de Monte Alegre y otros muchos edificios.
- El 21 Octubre alas 4 dela tarde entro en Barcelona El Exmo Sor D Francisco Espoz y Mina Capitan General de Cataluña.

1836

- El 4 Enero ala noche del 5 Fueron asesinados los prisioneros de la Ciudadela, Tarajanas y Hospital Militar de Barcelona.

-El 9 Abril alas 5 y 2/1 de la mañana Murio una Sobrina mia llamada Isabel, y Segunda y Perpueta de edad 10 meses y 6 dias.

-El 25 Abril Sento Plaza de Soledada para la Habana Geronimo Casas Voluntariamente por 8 años.

-El 8 de Mayo principaron en Barcelona a tener huso los Coches Funebres para la transportacion de los Difuntos en el Cementerio Extramuros de la ciudad.

-El 24 Diciembre alas 9 de la noche Murio en Barcelona el Exmo Sor D Francisco Espoz y Mina Capitan General de Cataluña.

1837

-El 12 Marzo llego en Barna el Exmo Sor D Ramon Baron de Meer Capitan General de Cataluña.

-El 4 Mayo dia de la Asuncion hubo una triste catastrofe en Barna en las Casas Concistoniales de cuyas resultan hubo algunos Muertos y eridos.

-El 23 Junio me embarque en Barcelona para Cambrils Campo de Tarragona con mi esposa llegamos halli el Siguiete dia ala noche estuvimos alli asta el 6 Enero de 1839 que regresamos para Barcelona.

1838

-El 4 Agosto alas 11 de la Mañana fue tanto la llubia en Cambrils que se Inundaron Varias Casas.

1839

-El 8 Enero llegue en Barcelona con mi esposa Prosedentes de Cambrils Campo de Tarragona.

-El 28 Mayo Estrenaron los presos la nueba carcel de Barcelona.

-El 6 Junio Arrende por mi cuenta el Cafe llamado del Rincon Calle Bora del Rech propio del Sor Jayme Llibre y estube en el asta el 14 Marzo 1841.

-El 13 Junio ala noche sen embarcaron para Francia los Exmos Señores el General D Ramon de Mocr y D Manuel Breton.

-El 19 Junio alas 7 de la mañana desembarcó en Barcelona el Exmo Sor General Dn Geronimo Valdes.

1840

-El 30 Junio alas 7 de la tarde llegaron en Barcelona SS.MM y A Dª Maria Cristina con SM. D Isabel 2^a y su ermana la Ynfanta Dª Maria Luisa.

-El 20 Agosto alas 10 de la mañana Salieron para Madrid S.S.M.M y Alteza.

-EL 3 Noviembre por la tarde Salio de Barcelona el Sor Alberto Ros Platero y Francisca Miralpeix para la Ciudad de Vich.

-El 15 Noviembre Murio en Vich el Sor Alberto Ros Platero de Barcelona.

-El 19 Noviembre alas 2 de la Tarde Colocada la Lapida de la Constitucion en las Casas Constitucionales de Barna y el mismo dia se Depositaron en la Catedral 11 Banderas y 1 estandarte de la M.N de la misma.

-El 10 Diciembre alas 8 de la mañana Murio de Repente el Sor Jayme Llibre Cafetero.

-El 11 Diciembre alas 3 de la noche Murio de Repente el Sor Lorenzo Tizon Cafetero.

1841

-El 2° Enero ala 1 de la noche Murio el Sor Jayme Rialp mi Suegro.

-El 9 Marzo Agustin Elias y Cayetana Elias su esposa entregaron a D. Domingo Gibert Notario sus Testamentos.

-El 15 Marzo Agustin Elias Tomó poccion del Cafe que tiene arrendado ala Sra Mariana Tizon Torres Viuda.

-El 17 Mayo Saque una Suerte de 16 duros de la Rifa de los Empedrados de Barna con el N° 9088.

-El 19 Setiembre alas 12 1/1 del dia murio Adelayda Ramirez de edad 14 y sobrina mia.

-El 27 Setiembre se hizo ala bela desde este puerto de Barna para el de la Habana D Ramon Tizon y Torres.

-El 26 Octubre alas 11 1/1 de la mañana empesaron a derribar la Cortina exterior de la Ciudadela de Barna.

1842

-El 18 Marzo alas 8 de la mañana salio de este puerto de Barna para el de la Habana Geronimo Casas con el Bargatin el nuevo Tigaró de Barcelona.

-EL 25 Marzo que era Viernes Santo Murio Repentinamente ala 7 de la mañana D Icnacio Busquets.

-El 5 abril el Sor Valentin Noet se separó de la Tienda de Panadero dela Calle del Hospital de Barna.

-El 10 Abril alas 8 dela mañana supe que Geronimo Casas era Casado con Teresa Garol. El dia 10 Febrero Anterior.

-El 13 Mayo alas 6 de la Tarde murio la Sra Josefa Cornet tia de mi primera Esposa.

-El 27 Agosto alas 11 de la noche Sali de Barna con la Diligencia para perpiñan y regresé alas 6 de la Tarde del 11 Setiembre Siguiente.

-El 15 Noviembre alanochecer estalló una rebulucion en Barna y se acabó el 4 Diciembre del mismo año Tiraron desde Monjui ala Plaza entre bombas y demas peroyectiles 1014 tiraron siendo Capitan General Dn Antonio Vanalen.

1843

-El 21 Febrero tube una consula para el Dolor de Cabeza.

-El 5 abril a la noche Juan Molet tubo el Colera Morbo le duró la rampa alas piernas 16 horas.

-El 13 Junio se Pronunció Barcelona Contra D Baldomero Espartero Regente de España.

-El 15 Julio el Sor Valentin Noet y su esposa pasaron a domiciliarse en Sn Felio de Guixols.

-El 21 Julio Murio DAntonio Tapiz.

-El 2 Setiembre estalló en Barcelona una rebulucion Procamalando la Junta Sentral duró 80 dias y se entregaron los Sublebados el 20 Noviembre hubo muchas Casas arruinadas pues según los periodicos se tiraron a la ciudad desde Monjui, Ciudadela la Fuerte Pio y Sn Cartos 11893. Tiros entre bombas grandes y balas rasas.

-El 8 Noviembre Fue declarada por las Cortes Mayor de edad S.M la Reyna Isabel 2ª.

-El 3 Diciembre Presentaron el Juramento de Fidelidad ala Reyna todas las Autoridades Sibiles y Militares de Barcelona.

1844

-El 12 Enero se entregaron los Sentralistas del Castillo de Figuera siendo su Caudillo Narciso de Amellen.

-El 4 Marzo alas 5 de la Tarde llegaron a Barcelona S.M. D Maria Cristina de Borbon con 3 sobrinas hijas del Infante D Franco de Paula de regreso de Francia.

-El 9 Marzo 10 de la mañana Salieron de Barcelona para Madrid S.M. con las SS 3 Sobrinas.

-El 14 Marzo Antonio Castells compró los muebles del Cafe del Sor Franco Llibre.

-El 1º Junio alas 10 de la noche desenbarcaron en el Puerto nuevo de Barcelona prosedentes de Madrid S.S.M.M D Isabel 2ª su augusta Madre y la Sra Ynfanta para Tomar los baños de Caldes.

-El 12 Junio al anocheser Contrajeron Matrimonio el Sor Juan Cubas Zapatero con Margarita Ramires mi Sobrina.

-Dia 26 Junio ala una de la noche recibo la Orden de tener serrado el Cafe.

-EL 12 Agosto alas 11 de la mañana se embarcaron SSMM y Alteza para Madrid.

-El 12 Agosto alas 11 de la mañana Fallecio la Sra Margarita Rialp y Rodes mi Sra Suegra.

-El 28 Agosto entregué ala Sra Mariana Tizon y Torres Viuda Todos los muebles que le pertenecian del Cafe que le tenia arrendado.

-El 31 Agosto Salimos alas 12 de la noche del Puerto de Barcelona para Palma de Mallorca. Yo mi esposa y el Sor Juan Malet con el Correo su Capitan Cristobal Torras llegamos a Mallorca el dia 3 Setiembre alas 2 de la Tarde.

-El 8 Setiembre alas 12 de la noche salimos de Palma de Mallorca para Oran con el Laut Virgen del Carmen su Capitan Bartolome Tarrasa llegamo en Oran el 13 del mismo ala una de la tarde estuvimos por el Camino 110 horas.

-El 18 Setiembre Compré al Sor Jose Corbeto todos los muebles del Cafe que tenia en la plaza del Mercade Boulevard Audienot en Oran por la Cantidad de 1955 Francos.

1845

-El 11 Febrero alas 11 de la mañana me ataca un dolor al Costado izquierdo y Crehi Morir.

-El 1º Abril vendi los muebles que tenia del Cafe de la plaza del mercado en el bolevart Audinot en Oran al Sor Franco Obré por la Cantidad de 1846 Francos.

-El 16 Abril alas 5 de la tarde estabamos sentados con mi esposa i el Sor Juan Malet en la Cupula mas alta del Fuerte de Santa Cruz en Oran pues según disen es el Fuerte mas alevado en el mar Mediterraneo.

-El 13 de Mayo alas 6 de la Tarde Salimos de Oran con el Saud la Virgen de la Victoria su Capitan D Damian Melis para Mallorca el dia 15 alas 10 de la mañana tubimos que detenernos y tirar las ancoras en la playa llamado Torre Astasi acausa de un temporal de Sebante alli estuvimos asta las 5 de la mañana del 18 que emprendimos otra Vez el Viaje y llegamos a Palma el 20 alas 3 de la tarde.

-El 28 Mayo alas 2 de la Tarde Salimos de Palma de Mallorca con el Bapor Mallorquin y llegamos en Barcelona el 29 alas 6 de la mañana estuvimos 16 horas.

-El 5 de Junio alas 7 y media de la Tarde entraron en Barelona SSMM y Alteza prosedentes de Madrit.

-El 12 de Junio Murio Jeronimo Casas y Rialp en la Ciudad de Santiago de Cuba era mi hijastro.

-El 7 de Julio bolvi abrir el Cafe en la Calle Bora del Rech que tenia antes que se mando Serrar el 26 de Junio 1844.

-El 21 de Julio alas 8 de la mañana Salieron de Barcelona para las Provincias Barcongadas S.S.M.M y Alteza.

-El 2 de Diciembre fue declarada Plaza de Mereado el terreno que fe Combento de Santa Catalina en Barcelona.

1846

-La noche del 16 al 17 Febrero Susedio el horroroso asesinato en las Personas del Sor Pablo Sapiens Maestro Sastre de Barcelona y de su Consorte Antonia Basquetes.

-El dia 3 de Mayo alas ocho y media de la noche murio el Sor Buenabentura Cornet Tio de mi primera espoza.

-El 1º de Junio alas 9 y 20 minutos de la mañana murio S.S. el papa Gregorio 16.

-Despues de un conclave de 36 horas el 17 de Junio fue proclamado Papa al Cardenal Juan Maria Mastai Ferreti obispo de Imola que nacio en Mayo de 1792 en Sinigaglia (estados Romanos). El nuevo Papa ha tomado el nombre de Pio Nono.

-El dia 6 de Agosto Fue el dia que se subió mas al alto el grado de calor según el abiso del diario de Brusi pues llegó a 28 grados y 5 segundos.

-El 28 Agosto S.M D Isabel 2ª declaró ala Nacion española que se havia determianda contraer Matrimonio con su primo el Infante D Franco de Aris Maria y recurrió las Cortes apra el dia 14 Setiembre siguiente.

-El 17 Setiembre se reacieron los Colhores y seles añadieron 20 u de lana.

-El 10 de Octubre a las 4 y cuarto de la tarde dieron Curso al Grande Relog del Real Palacio por ser el dia y la hora en que Nacio S.M. Dª Isabel 2ª cumpliendo aquella hora 16 años.

-El 10 Octubre alas 10 y media de la noche se desposó S.M. con el Infante de España D Franco de Asis Maria y la S^a S^a Infanta Dª Maria Luisa Fernanda con el Sor Duque de Monpensier hijo de S M Luis Felipe Rey de los Franseses.

-El 17 Octubre S M Dª Isabel 2ª dio la Amistia alos Españoles espatriados por asuntos Politicos y otros delitos comunes.

-El 24 Octubre alas 2 de tarde lleo en Barcelona la madre del Sor Juan Malet acompañada de Mª Tournail prosedente de Perpiñan y marcharon de Barna el dia 9 alas 4 y media de la tarde de Noviembre.

-El 25 Octubre se empesaron en Barna las Fiestas del Casamiento de S.M y A A. y concluyeron el dia 27 del mismo.

-El 7 de Diciembre alas 3 de la madrugada salio de este Puerto de Barna para el de Matanzas con el Bargantin Daina el Sor Balentin Noet hijo.

-El 18 de Diciembre se habrió el Cafe titulado del Alba su amo en el llamado Tortuna.

-El 17 Diciembre Agustín Elias y su esposa entregaron a D Domingo Gibert Notario sus testamentos y retiraron los que le abian entregado el 9 de Marzo de 1841.

1847

-El 21 Enero salio de este Puerto para America el Sor Francisco Nolla

-El 30 Enero alas 6 y media de la noche se casó Joaquin Amat con mi sobrina Raymunda Alabau y Rialp.

-El 4 Abril dia 1 de Pasqua fue la apertura del gran teatro Liceo de Isabel 2ª en Barna.

-El 21 Abril alas 5 y 3 quartos de la mañana Murio la Sra Teresa Sellen y Roca.

-El 16 mayo alas 5 de la mañana fue muerto de un tiro de un moze de la escuadra D Bartolome Porredon (alias) el Ros de Erolas General Carlista de edad de 50 a 53 años.

-El 17 mayo alas 6 de la tarde en Solsona fueron fucilados D Benito Tristany Caningo de Gerona natural de Ardebol Comendante General de la Faccion Carlista de edad de 52 años D Jose Rosell cura economo que abia sido de Vellvé provincia de Lerida perceptor de Contribuciones y pagador que ha sido de la divicion del Ros de Eroles y Dn Valerio Roca comandante de las Filas Carlistas.

-El 29 Mayo Salio premiado en la Loteria moderna con 10000 Duros el billete nº 10074 de cuyo billete mi sobrino Narciso Ramires tenia una cuarta parte y le balio 2500 Ds.

-El 9 Julio el Sor Jose Estrader se Separo de su consorte Mariana Rialp por haber pasado a Vivir en la Nacional Casa de Caridad y ella con su ermano en San Andres de Paloma.

-El Viernes 23 de Julio alas 7 de la tarde sufrieron la Pena de Muerte en Garrote Vil Jose Morros (a) Betas, Tomas Balart (a) Martinet y Miguel Blanch asesinos de los desgraciados Consortes Sapiens y otros delitos.

-El Domingo 25 de Julio alas 8 y media de la noche contrajo Matrimonio Ramon Rialp con Josefa Arquinbau.

-El Domingo 15 Agosto alas 6 de la Tarde se Inaguro ala abertura de la Puerta de los estudios con el nombre de Puerta de Isabel Segunda y el mismo dia por la noche fue la primera de ser Iluminada la muralla del mar con faroles de gas.

-El Juebes 2 de Setiembre S.M. la Reyna dio el Real decreto Siguiete = Real Decreto siendo mi real voluntad entregar al olvido las disenciones y trastornos

ocorridos en la monarquía durante los últimos años he venido en decretar los siguientes:

Artículo 1º Los representantes de mi Gobierno en los Países extranjeros considerarán pasaporte para España a cuantos emigrados políticos lo soliciten, sin más requisito que exigirles Juramento de Fidelidad a mi real persona y a la Constitución de la Monarquía.

Artículo 2º Sebrese desde luego en todas las causas pendientes por delitos políticos, sin más excepción que la de las que se enlacen con la rebelión a mano armada en la actualidad.

Artículo 3º Los comprendidos en el presente decreto que hubieren servido en las filas del exinfante D. Carlos no podrán recidir sin autorización de mi gobierno en los distintos militares de Cataluña, Aragón, Navarra, y Provincias Vascongadas, Dado en palacio a dos de Setiembre de 1847. Esta rubricado de la real mano Refrendado el ministro de la Guerra Fernando Fernández de Córdova el ministro de Marina Juan de Dios Sotelo el ministro de la Gobernación del Reyno Patricio de la Escusura el Ministerio de Comercio, Instrucción y obras públicas Antonio Ros de Olano.

-El Viernes 3 de Setiembre S.M dio el siguiente Real Decreto Ministerio de la Gobernación, del Reyno Real Decreto dando de la prerrogativa que me ope en virtud de los artículos 14 y 15 de la Constitución y oído mi consejo de ministros, vengo en nombrar senador del Reyno a D Baldomero Espartero, Duque de la Victoria y de Morella, Capitan General de los Ejercitos. Dado en Palacio a 3 de Setiembre de 1847 esta rubricado de la Real mano Refrendado el Ministro de la Gobernación del Reyno, Patricio de la Escusura.

-El Domingo de Setiembre por la mañana fue trasladado N.S. la Virgen Satisima de la Bona Noba a la nueva y elegante Capilla Constuyida nuevamente a expensas de Varios Debolos.

-El Domingo 12 Setiembre a las 5 de la tarde la Ciudad de Barna precencio la ascension aeseostatica de M Arban y segun los periodicos subió a la altura de 4000 pies y decendio con toda Felicidad a las 7 y cuarto de la misma en un

Campo de mais a un cuarto de Ligua de San Andres de Palomar hacia la parte de Besos.

-El Domingo 19 Setiembre alas 5 de la tarde M Arban yerificó su Segunda ascencion acrea acompañada del Barcelones D Eudaldo Munnè y desendio el Globo alos 50 minutos de su Salida berificandose esta sin desgracia alguna en el mismo sitio donde havia el Conbento de San Geronimo de Ebron frente de Barcelona.

-El Martes 12 Octubre alas 6 y 3 cuartos de la Noche contrajo Matrimonio mi sobrino Narciso Ramires con Emilia Lozano natural de Cartegena.

-En la Madrugada del Juebes 14 de Octubre Fue el grande Temporal de agua en Barna y sus Inmediaciones que tantas y tan grandes perdidias a ocasionado ala ciudad y asus Moradores.

-El Miercoles 24 Noviembre alas 2 de la noche fallesio ala edad de 80 años el Sor Jose Rodar maestro Soguero tio de mi Consorte.

1848

-El 25 de Febrero despues de tres dias de batirse el Pueblo de Paris fue proclamado la Republica Francesa.

-El 15 Marzo se principio a pintar la Sala del Cafe y se acabó el 30 por el Sor Franco Marti.

-El día 10 Abril alas 8 de la noche una Partida de Ladrones se presentaron al cafe del Pueblo de Sans y se llebaron Dn Franco Caparas Alcalde 1º de Sans, D Franco Solà D Bernardo Capdevila D Juan Cros y D Domingo Rosell los que estubieron enserrados en una Cueva de un Poso en la Casa Nº 28 de la Calle de la Busqueta en el Pueblo de Badalona.

-El día 20 Mayo sufrieron en el pueblo de Sans alas 3 de tarde la muerte en Garrote Vil Pablo Rivera (a) Pau lladre Antonio Gatuellas (a) llarch Jose Solsona y Juan Vilarregut.

-El dia 22 Mayo a la una del dia sufrieron la muerte en Garrote Vil Esteban Valdes Pedro Vila Eudaldo Vives los que fueron Senteciados en la Villa de Badalona.

-El 19 de Junio el Sor Juan Malet le salio premiado un billete con el nº 16536 de los empedrados de esta ciudad con la 2ª suerte de 40 dº.

-El 4 de Julio ala tarde se embarcó N.B para africa.

-12 de Julio compre el Reloj.

-El 4 agosto dia de Santo Domingo alas 8 y media de la mañana se Inauguro la mueba Pescaderia llamada del Bornet.

-El 15 agosto alas 12 y media del dia se Inauguro la nueva plaza mercado de Santa Catalina con el nombre de Isabel Segunda.

-El dia 22 setiembre se estreno el nuevo paño del Villar costo a 21 peseta la Cana 3 Canas 63 pesetas y 14 pesetas al Sor Juan Barrau para Colocar lo total 77 pesetas.

-El dia 10 de Octubre por ser Cumpleaños de S.M. la Reyna el Sor Gefe Superior Politico Interino D Joaquin Maria de Gispert alas 5 y media de la tarde puso la primera piedra de la Plaza porticada que debe Construirse en lo que fue Conbento de Padres Caputxines en Barcelona.

-El sabado 28 Octubre alas 10 y media de la mañana se Inauguro el camino de hierro de Barcelona a Mataro asido el primero Ferro Carril de España.

-El Lunes 6 de Noviembre en la Rifa de la Nacional Casa de Caridad Salió premiado ala 4ª suerte el nº 16615 me balio 30 duros.

1849

-El 24 Marzo Sabado de la Pasion se habrio el nuevo Cafe de la Posada de San Antonio y se Serra el 2 Julio siguiente.

-El 24 Marzo Sabado de Pasion alas 3 en punto de la Tarde Falleció en esta ciudad el exmo e Ilustrisimo Sor D Pedro Martinez de San Martin ala edad de

77 años natural de Pamplona fue enterrado el Viernes 30 del mismo mes. Fue 15 años Obispo de Barcelona.

-El Lunes 14 Marzo alas 10 y media de la mañana entro Victoreando en Cataluña y en Barna por haber disipado la Faccion Carlista el Exmo Sor D Manuel de la Concha Marques del Duero y Cap n Ge de Cataluña.

-El martes 15 Mayo se estrenaron las persianas para el Verano, y se quitaron para el Inbierno el dia.

-Dichas persianas Costaron del Carpintero diez y seis duros del puntor diez y siete pesetas y media y del serragero catorse pesetas.

-El Miercoles 23 de Mayo dia de la aparicion de Sant Ihago alas 6 y media de la mañana Salio del Puerto de Barcelona la escuadra Española para los Estados Pontificios al mundo del Exmo Sor General D Francisco Fernandez de Cordoba con las Enbarcaciones y el numero de Tropas siguientes Vapor Lepanto 55 hombres, 10 Blasco de Gara y 764 hombres, Vapor Vulcano 401 hombres, Vapor Castilla 838 hombres Vapor Ysabel 2ª 444 hombres Vapor Piler 466 hombres Fragata Cortes 665 hombres Mozart 124 hombres y todo el trasporte Corbeta Villa de Bilbao 726 hombres Corbeta Isabel 2ª El General y todo el Estado Mayor Total de hombres 4984.

-El Miercoles 13 de Junio en el Diario de Bruci se lehe lo siguiente: Real Decreto teniendo en Consideracion quanto me ha espuesto mi Consejo de Ministro Vengo en decretar lo siguiente: Artículo primero Se consede amnistia Completa general y sin escepcion respecto de todos los actos politicos anteriores ala publicacion del presente Real Decreto Dado en Aranjuez a 8 de Junio de 1849 y en el diario del dia 14 siguiente trae todos los articulos en que deben giarme todas las personas conpreendidas en el.

-El Sabado 16 de Junio Fallecio en la Nacional Casa de Caridad de Barcelona el Sor jose Estrader.

-EL Domingo dia 1º de Julio alas 6 de la mañana salio del puerto de Barna la 2ª Espedicion de tropas para Italia Compuesta de Cuatro Batallones y dos Compañias de Cazadores y trescientos Caballos.

-El lunes 27 de Agosto alas 7 de la noche fue Traslada en una paribuela desde su casa ala mia mi cuñada Maria angela Alabau mui enferma y el Miercoles 3 de Octubre alas 2 y media de la tarde salio de ella en un Cotche para la hisienda de su primo el Sor Visente Arjemi para acabarse de restableser.

1850

-El Domingo 20 de Enero se abrio el Cafetin llamado del Sastre y se Serró el 31 mayo de 1852 (debe decir Marzo).

-El sabado 16 de Marzo Fallecio Franco de Asis Llibre.

-El Sabado 16 de Marzo se estrenó el billar nuevo los primeros que jugaron en el fueron Martin Romeu Cortante y el Muchaho Joben Alpargatero cojo que va con una muleta.

-El viernes 12 abril alas 3 de la tarde tube la desgracia de caerme sin sentidos de la cual me hise mal ala cabeza y al brazo izquierdo.

-El Miercoles 24 Abril alas 30 de la noche Fallecio en Sarria Eduardo Olibe ala edad 11 años 3 meses 17 dias.

-El lunes 6 de Mayo se construyó el Reloj de Sol en la Paret de la casa del Sor Juan España.

-El Juebes 9 de mayo dia de la Asuncion de N.S.J alas 6 en punto de la tarde entraba en la Catedral de Barcelona el nuevo Obispo el exemo e Ullmo Sr Dn Jose Domingo Costa y Borrás antes Obispo de Lerida.

-El Miercoles 26 de Junio ala Iglecia Parroquial de Santa Ana alas onse de la Mañana recibio el Sacramento de la Confirmacion Agustin Rialp Arquinbau su padrino Agustin Elias y Arque.

-El sabado 6 de Julio fue declarada por Real Orden Villa lo que era Barrio de Gracia tomando Posesion el mismo dia las nuebas autoridades que debian Gobernarla.

-El Viernes 12 de julio alas 4 de la tarde S.M.Dª Isabel 2ª dio a luz un Infante de Asturias el que Falleció pocos Instantes despues de haber nacido.

-El Sabado 20 de julio ala una y cuarto de la tarde descargó Sobre Barna y su Comarca una Orrorosa tempestat de Viento Agua y Piedra lo que ocasiono muchas desgracias.

-El Miercoles 14 Agosto alas 5 y media de la tarde Cayó otro aquasero en Barcelona y sus Alrededores que resultaron muchas y muchas desgracias de el.

-El Lunes 26 Agosto Murio el Ex Rey de los Franceses Luis Felipe Nacido el 6 Octubre de 1773 Murio en Claramont condado de Surrey en Inglaterra.

-El 28 agosto ala 1 de la madrugada fue muerto Baliarda.

-El Sabado 14 Setiembre empezo a llober en Barna y según noticias en toda la provincia de Cataluña Valencia e Islas Baleares en tanta abundancia que el 16 se parecia un dilubio todo estaba inundado, los Rios salidos de Madre se llebaron sus corrientes varios puentes a miles de arboles barias fabricas demolidas y muchas casas hahogandose muchos ganados y personas fue muy grande la fuerza del biento la de los truenos y relampagos y no ceso de llober asta el dia 21 del mismo.

-En un Periodico de Barna titulado el Sol, del dia 31 Octubre hay un escrito del temor siguiente: Dice la opinion publica: acaban de comunicarnos la nota siguiente que sometemos ala opinion de nuestros astrónomos. Los astronomos acaban de hacer constar un fenómeno que nos causa algunas inquietudes, desde hace algun tiempo, la Luna ha tomado un movimiento que la acerca cada vez mas de nuestro globo terrestre, de modo que se calcula que si este movimiento no cesa, dentro de diez años la Luna se habrá reunido ala tierra, no sabemos que cataclismo tendrá lugar sise prendre el equilibrio: M. Michel ha sido el primero en observar dicho fenómeno.

-El Martes 19 de Noviembre dia de S^a Isabel por ser los dias de S.M la Reyna se Inauguró y se fue bendecido por el Exmo e Ymo Sor Obispo el nuevo enbarcadero Junto a tarasanas titulandose con el nombre de Puerta de la Paz

la funcion se hiso alas dos de la tarde en Presencia de todas las autoridades de Barcelona.

-El Martes 19 Noviembre dia de S^a Isabel por ser los dias de S.M. la Reyna se puso la primera piedra de la que debe ser la Plasa Porticada en el terreno en que era antiguamente conbento de PP. Capuchinos y que desde este dia debe llamarse Plaza Real de Fernando el Catolico.

-El Lunes 16 Desiembre alas 8 y media de la Mañana Fallecio repentinamente la Sra Eulalia Moreitg y Poch consorte del Sor Jose Moreitg (a) Pa y Aigua.

1851

-El Sabado 18 Enero se prendio Fuego en la Fabrica de Vapor del Los SS Capdevila y Mata Situados ala calle de la Rieta empezo el Fuego alas 9 de la mañana y ala noche esta fabrida y otra de enfrente del Sor Armengol como Ygualmente tres casas mas estaba ya todo conbertido todo en escombros jugaron todas la bombas de Barcelona como ygualmente la artilleria.

-EL Jubes 27 de Febrero se Inauguro el Nuevo Teatro de la Villa de Gracia.

-El Viernes 28 de Marzo fue Fundida la estatua de Galseran Marquet y demas adornos de hierro colado que deven adornar la Fuente Publica de la Plaza Titulada del Duque de Medina Seli.

-El Domingo 29 de Junio dia de Sn Pedro alas 7 de la tarde se Inauguró en presencia de las autoridades tanto sibiles como militares de Barna.

-El Domingo 30 de Marzo alas 4 y media de la Mañana fue fundida la gran campana que debe llamarse Eulalia por el fondidor Dn Jose Calbató en la Plaza llamada del Rey junto las paredes de la Iglecia de Santa Agada la Cual debe ser colocada en la torre de la catedral para tocar las horas.

-El Miercoles 30 de Mayo en presencia de Varias autoridades fue rompido el Molde el cual fue vista por primera vez, según relacion es muy ermosa y según los periodicos su peso es de 235 quintales su altura 13 palmos, su diametro 13 palmos y media y su circunferencia 37 palmos y medio.

-El 18 Abril viernes santo alas 3 de la tarde falleció la Sra Mariana Tizon y Torres viuda.

-El Martes 28 Abril estrene el bragero.

-El 16 Mayo alas 2 de la madrugada fue el grande terramoto de Isla de Mallorca de cuyas resultas se desplomaron varios canpanarios y porcion de casas.

-El Martes 10 de Julio alas 11 de la noche murio D Franco de Paula Cuello y fue llebado al Sementerio el domingo 6 alas 10 de la mañana.

-El 19 Octubre asagure los muebles de hisendio por la cantidad de 42000 reales con la compañía de seguros titulada la paternal pagando el uno por mil al año lo que se tiene de pagar según la poliza cada 1º de Octubre su subdirector D Jose Mila de la Roca.

-El Sabado 20 Diciembre alas 6 de la mañana fallecio el Sor Franco Vidal.

-El Viernes 19 Diciembre alas 11 y 10 minutos de la mañana S.M. la Reyna Dª Isabel 2ª dio a luz una robusta prinsesa.

1852

-El viernes 9 de Enero alas 5 de la tarde fallecio D Franco Manach y Valls.

-El Miercoles 27 enero se hisieron todos nuevos los colchones y traspuntines costaron 23 camas de la ropa todo de hilo a 3 pesetas y un sueldo la cama ynportan 72 p 2 d 126 libras de lana buena a 1 peseta y 4 d inportan 140 p 28 d, la hoja del mars por los traspuntines cinco p total importe conlas echuras de todo 241 pesetas 23 d

-El lunes 2 de febrero dia de la purificacion de N.S. ala una y cuarto de la tarde al salir de S.M. la Reyna Dª Isabel 2^a de la Real Capilla con su hija la Prinsesa de Asturias acompañada de su sor espozoy toda la grandesa de España al pasar por la galeria para hir a presentar a su hija N.S. de Atocha, fue herida de una puñalada por mano de D Martin Merino Fraile Franciscano Exclanstrado de edad de 63 años Natural de la ciudad de Armendo Provincia de Logroño, el dia 6 del mismo mes fue sentensado a muerte en Garrote Vil el mismo dia fue degnadado del estado seserdotal y entregado al sibil y puesto en capilla y el dia

siguiente siete subio y murio en el cadalso ala una y cuarto y por orden del gobierno la misma tarde en el Sementerio fue quemado su cadaber y esparcidas sus senisas a dentro de la sepultura comun del espresado campo santo, dios asista a S. M. la Reyna y el mismo aya perdonado al Infame auto de tan horroroso crimen.

-Alas 3 de la madrugada del Martes 17 de Febrero Falleció el cafetero llamado Sastre.

-El sabado 8 de mayo alas 3 de la madrugada murio Lo Andreuet.

-El Martes 11 de Mayo Sali con mi espoza para los baños de caldas y regresamos el Martes 25 del mismo.

-El Juebes 10 de junio dia de Corpus al pasar su divina Magestat por la Plaza de la constitucion fue descubirto el Relog de las casas consitoriales.

-El Martes 29 de Junio dia de San Pedro alas 7 y media de la Noche se ensendieron por primera vez las luzes de la grande y ermosa farola colocada al sentro de la Plaza de la Constitucion en Barcelona.

-El 22 Agosto se acabo de Pintar el Cafe por el Pintor Sor Franco Planas Costo 56 duros y compre el Relog de Cuadro.

-El Viernes 24 Setiembre alas 2 de la Madrugada Fallecio el Exmo Sor Dn Franco Xabier Castaños ala edad de 95 años.

-El Sabado 2 de Octubre se abrió el cafe titulado de la Almeda y Sero el dia 21 de Junio de 1854.

-El Sabado 23 Octubre alas 4 de la tarde murio el Sor Andres España aplastado por un Carro ala Puerta de Santa Mairona.

-El Juebes 4 de Noviembre se acabó de Cangear la Moneda de Cobre Catalana con la moneda Nacional.

-El dia cinco de Nobviembre por el senao de Paris fue declarado por Emperador de Francia Luis Napoleon con el Nombre de Napoleon tersero el 2

de Dbre fue la proclamacion en Paris y el dia 5 lo fue en las demas capitales de Francia.

-El Lunes 15 Noviembre alas 6 y 3 cuartos de la mañana falleció D Juan Ramirez de edad 57 años el Funeral fue el 19 enero 1853.

1853

-El Sabado 29 de Enero alas 9 de la noche fue desposado sibilmente S M Luis Napoleon enperador de Francia con la Señorita Dª Eugenia Condesa de Teba Grandesa de España de primera clase siendo aquel de edad de 45 años y esta de 26 el domingo 30 ala una del dia lo fueron religiosamente en la catedral de Paris.

-El Juebes 3 de Febrero Cumplieron 100 años que el Exmo Sor Cap n GI de Cataluña el Sor Marques de la Mina Colocó la primera piedra de la Poblacion de la Barceloneta y para Solemnisar dicho dia hubo una gran funcion Religiosa en San Miguel del Puerto hubo regata bailes musicas Iluminacion y un castillo de Fuegos artificiales.

-El Miercoles 23 Febrero ala una de la madrugada falleció Juan Pujades (alias) Juanet de la Neu.

-El Lunes 21 de Marzo alas nueve y media de la mañana salio de este puerto para el de la habana directamente la fragata Mercante Florida Blanca su Capitan Dn Pablo Baltimo: se conduciendo a su bordo Dn Valenti Noet y su sobrino Gil Malet de edad 14 años 2 meses 14 dias con pasaporte franses.

-El Domingo 10 Abril Se abrieron para el publico los campos eliseos.

-El Lunes 9 de Mayo empesaron las llubias en Cataluña y por todo el resto de España siendo algunos dias muy copiosos llego por desgracia la noche del 21 al 22 la que fue tanta que se puede decir que todos los rios de España salieron de Madre se llebo muchos puentes, casas, molinos, arboles, muebles, ganados y por fin la Vida de muchas personas, duraron las llubias hasta 14 Junio.

-El Miercoles 13 de Julio alas 4 de la Madrugada Fallecio el Sor Dn Antonio Gomis Vicario perpetuo de la Parroquial Iglecia de SS Justo y Pastor.

- El Viernes 22 de Julio Falleció D Domingo Gibert Notario de Barcelona.
- El Domingo 11 de Setiembre a las 11 y media de la Mañana Fallecio la Sra Maria Angela Rodas y Ilimona de edad de 81 años.
- El Domingo 19 Setiembre alas 10 de la mañana fallecio el Sor Roque Cruz cafetero de Sabadell de edad de 47 años.
- El Miercoles 5 de Octubre alas 5 de la tarde fui padrino de Bautismo de Mateo Franco de Asis y Ramon hijo de mi cuñado Ramon Rialp en Sta Anna.
- EL 1º de Octubre se puso paño Nuevo en el Billar costo 72 pesetas y de ponerlo 15 p.
- El 10 Octubre se hizo un colchon nuevo con 42 d Lana a 4p 4d costo 46 p 32d amas se reasieron los 6 mas costo todo 55 pesetas y media.
- El sabado 19 Noviembre dia de santa Isabel alas dos y cuarto de la tarde se principio abrir la calle de la Pansera y monumento de Castaños.
- El Martes 29 de Noviembre alas 5 y media de la tarde fallecio Dn Nicolas Roca ala edad de 76 años era mi conpañero y amigo.

1854

- Desde el 1º Enero Corre el Cafe a cuenta de Dn Juan Malet.
- El Viernes 27 Enero me traslade a vivir al 2º piso de la casa nº 15 de la calle de Capellans, propia de Dn Franco Madrigera.
- Malet salio para Perpiñan el Juebes 23 Febrero y regresó el 28 del mismo su pasaporte frances Fha 21 el 2 Marzo cadò depositado al Gobierno Cibil.
- El Sabado 4 de Marzo yo i mi consorte firmamos la escritura de donacion de los muebles del café despues de nuestra muerte, al Sor Juan Malet y Basó en Casa el Notario Dn Franco de Paula Torrents y Julia que regenta las escrituras de Dn Domingo Gibert Notario Difunto.
- El Juebes 30 de Marzo y el 31 el el 1º y 2 abril hubo en Barcelona Mataro Sans Igualada y algunos otros puntos una suplebasion de los trabajadores de

las fabricas del cual resultaron algunos muertos y muchos prisioneros por esta causa que no se hisieron las prosesiones de Semana Santa.

-El Sabado de ramos 8 de abril alas dose de la noche se descubrio un insendio en la Iglecia parroquial de San Francisco de Paula que Junta con la Fabrica de Pintados de M Achon alas pocas horas quedó todo reducido en senisas y escombros.

-El Juebes Santo 13 Abril nos trasladamos otra vez ala habitacion del Cafe y dejamos la havitacion de la Calle de Capellans de a casa nº 15.

-El Sabado 23 Abril se Inauguró la Vela y horacion al Santieimo Sacramento del Allan en la Parroquial Iglecia de San Jayme en Barcelona.

-El Domingo 30 de Abril por la Tarde Enbarcaron Junto con otros a Francisco Jordana (alias el Chato).

-El Viernes 23 de Junio bigilia de San Juan por la Notche por primera ves fue Iluminado por gas el paseo de San Juan.

-El Viernes 14 de Julio alas 10 de la notche la poblacion de Barcelona con su guarnicion se pronuncio contra el Gobierno.

-El Sabado 22 de Julio se Inauguró el Ferro Carril de Granulles (vulgo del Norte).

-El 28 Junio ala madrugada fue el pronunciamiento del general Odonell y el Gr Dulce contra el Gobierno en Vilcalbaro.

-El 14 Julio alas 9 de la Noche fue el pronunciamiento de Barcelona

-El 7 de Agosto se empezo el derribo de las murallas de Barcelona.

-El Lunes 14 Agosto Fallecio del cruel colera ala edad de 56 años 7 meses 14 dias mi muy amada Esposa Cayetana Rialp despues de ser 19 años 2 meses y 14 dias mi esposa.

-El dia 10 Octubre se canto el Tedeum en Barcelona despues del Colera. Total difuntos según los periodicos 6548.

-El 16 Noviembre alas 3 de la tarde fallecio Manuel de Sayes.

1855

COSAS DE ESPAÑA

-El dia 7 de Marzo de 1854 alas 6 de la Mañana Franco Puyol natural de San Pado Fue hahorcado en el Mezon del Pilar en Barna siendo su Verdugo Domingo Pinos Natural de Vallfogona hierno del mesonero del meson del Piar el Infelis Pujol dos tragineros le salbaron la vida llegando a tiempo le cortaron el dogal el Infelis fue llebado a un meson por Orden de la Justicia en donde se le prodigaron todos los remedios necesarios pagados por el Verdugo este fue preso y conducido ala carcel el que pasados pocos dias de presento una Fianza y salio en libertat mientras se le siguiese causa que según Voz publica el Tribunal le condeno a 9 años de precidio y despues se le rebajó a 9 meses lo siento es que el dia 9 de Febrero de 1855 alas 4 de la tarde lo llebaron a la Carcel el mismo anotcheser fue llebado a precidio en Sn Pedro el dia Siguiete alas 5 de la mañana estaba en Libertad.